

ნაზი ხანიაშვილი

კოლხეთი

ისტორიული ასურეთია და არა
საქართველო!

თბილისი 2020

ნაზი ხანიაშვილი

კოლხეთი

ისტორიული ასურეთია და არა
საქართველო!

„ღმერთი კარგსა მოავლინებს
მას ბოროტსა არ დაჰბადებს“

შოთა რუსთაველი

თბილისი 2020

UDC (უკ) 94(395.3)+902.2(395.3)+39(395.3)+94(479.222.2)
ზ-227

თითქმის ბოლო ორი საუკუნეა, რაც 8000 წელზე ადრეული ქართველთა კულტურული მემკვიდრეობა წარმოჩინდება როგორც კოლხური ცივილიზაცია. ბოლო პერიოდში იმასაც წერენ, რომ საქართველოში „ე.წ. ქართლის ტომი არ ფიქსირდება“ და თურმე ყველა არის ქალდეველი – მეგრელი – ლაზი. ეს არ არის სიმართლე. ისინი საქართველოს ტერიტორიაზე გამოჩნდნენ XIII ს-დან, არიან სემიტური მოდგმის ხალხი და მათი სამშობლო ზემო შუამდინარეთის ისტორიული ასურეთია და არა საქართველო. ამას ადასტურებს ქართველთა მეფის დავით აღმაშენებლის მიერ შედგენილი 1125 წლის საქართველოს რუკა – „ნიკოფსითგან დარუბანდისა ზღუადმდე“ და საკმაოდ დიდი დოკუმენტური მასალა.

ქართველები ვართ შუმერთა წინაპრები და კავკასიაში მცხოვრები კაცობრიობის პირველსაწყისი არიული თეთრი რასის იბერიული ცივილიზაციის ხალხი.

ISBN 978-9941-8-2034-2

© ნაზი ხანიაშვილი. თბილისი 2020

ყდაზე გამოსახულია ბერძნების „ოქროს სანმისიანი ცხვარი“

კოლხეთი ისტორიული ასურეთია და არა საქართველო!

„ჩვენ ბოლომდე არ ვიცით ჩვენი ისტორია“ – ამბობს საქართველოს ეროვნული მუზეუმის დირექტორი დავით ლორთქიფანიძე. მე მას სრულიად ვეთანხმები.

საქართველოს ეროვნული მუზეუმის II სართულზე განთავსებულია საქართველოში ლითონის მოპოვების და დამუშავების საკითხთან დაკავშირებული ძვ. წ. VI-V ათასწლეულების ისტორიული არტეფაქტები. წარწერის მიხედვით ეს მასალა კოლხური ცივილიზაციის ნაწილადაა წარმოჩენილი. ასევე კოლხური ცივილიზაციის ნაწილადაა წარმოჩენილი ეროვნული მუზეუმის ქვედა სართულზე განთავსებული ოქროს ფონდის ექსპონატები. დმანისში აღმოჩენილ 1,77 მილიონი წლის მგლის თავის ქალას მუზეუმში აწერია „ეტრუსკული მგელი“, რაც იმის მიმანიშნებელია, რომ დმანისის ცივილიზაცია იტალიურ-ეტრუსკულია (ძვ. წ. VIII-VII სს.). საქართველოს დედაქალაქის თბილისის დაარსების ისტორიას დღემდე კოლხური ხოხობის ლეგენდად წარმოაჩენენ, მაშინ როცა ძველი თბილისის ცენტრში აღმოჩენილია 6-7 ათასი წლის არქეოლოგიური მასალა, რომლის შესახებ ინფორმაციაც დღემდე მიზანმიმართულად იბლოკება.

ზუგდიდში ჩატარდა კოლხური ღვინის ფესტივალი „ღია“, სადაც საქართველოს ყველა კუთხის ღვინო წარმოჩინდა კოლხური ღვინის სახელით. ეს არის ქართველი ხალხის 8000 წლიანი ისტორიის საწინააღმდეგო მიზანმიმართული ქმედება. სხვათა შორის სიტყვა „ღია“ ენციკლოპედიებში ნიშნავს „სატანა“-ს (დიაბოლოს – დიავოლი).

კოლხური ცივილიზაციის ნაწილია თურმე საქართველოში ხალიჩების ქსოვის ტრადიცია და იმერეთში ძუძუნას მღვიმეში აღმოჩენილი სელის ქსოვილის ფრაგმენტი (ზედა პალეოლითი), აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე აღმოჩენილი ცულები (ძვ. წ. VIII-VII სს.), თრიალეთის ოქროს და ვერცხლის თასები, საქართველოს ფლორის და ფაუნის ენდემური ჯიშები. კახელ ხობობს კოლხური უწოდეს, ქართულ ბზას კოლხური ბზა, საქართველოს ფუტკარიც კი კოლხური ჯიშის ყოფილა და ა.შ. არადა **ეს ყველაფერი დღემდეა კაცობრიობის პირველსაწყისი ქართული ცივილიზაციაა.**

ანტიქართულია იმედის ტელევიზიის არხზე გოლერძი შარაშიას და გიორგი კალანდიას საავტორო გადაცემა „საუკუნის ელფერი“, სადაც ძირძველი ქართული ცივილიზაცია კოლხურ-ლაზურ-მეგრულ – ქალდევეურ ცივილიზაციად წარმოჩინდება.

30 წელზე მეტია საქართველოში ე. წ. კოლხური ცივილიზაციის წარმომავლობის საკითხებზე ვმუშაობ და თამამად შემოიძლია განვაცხადო, რომ საქართველოში კოლხური ცივილიზაცია არასოდეს ყოფილა. ამის დამადასტურებელია უდიდესი ისტორიული ფაქტობრივი მასალა.

დავინწყოთ 1125 წელს დავით აღმაშენებლის მიერ შედგენილი საქართველოს რუკიდან – „ნიკოფსითგან დარუბანდისა ზღუადმდე“ (ყურ. „ჯვარი ვაზისა“, 1989 წ., №1 -ედღენება წმინდა დავით აღმაშენებლის ხსენების დღეს), სადაც ჯერ კიდევ XII ს-ში არ იყო ფოთი, ფაზისი, სამეგრელო, ეგრისი, დიოსკურია, კოლხეთი, ლაზიკა. რუკაზე აღნიშნულია მხოლოდ აფხაზეთი, რომლის სახელიც წარმოსდგება სვანების უზენაესი ღმერთის „აფსათი“-ს სახელიდან. ძვ. წ. VI-I საუკუნეებში აფხაზეთს ერქვა „ჰენიოხი“ (ჰერიოხი), რაც ჰერეთის და იმჰერეთის (იმერეთის) სახელთანაა დაკავშირებული. ხოლო „ოხი“ (ოჰი) ქართული ანბანის 37-ე ასო-ნიშანია და გრძელი

„ო“-ს ადგილზე გამოიყენება. ქართველები ხელნაწერებში სიტყვა „უფალი“ -ს ნაცვლად „ო“ ასო-ნიშანს წერდნენ. სიტყვა „ეგრისი“ ეგეოსის ზღვის სანაპიროდან მოსულებს ნიშნავს. მეგარელები – მეგრელები ბერძნული წარმომავლობის არიან, რასაც ადასტურებს სიტყვა „დიოსკურია“.

სინამდვილეში ისტორიულად დასტურდება, რომ ე. წ. **კა-ლჰუ – კოლხეთი** ზემო შუამდინარეთის ერთ-ერთი უძველესი გამორჩეული ძვ. წ. I ათ. პირველი ნახევრის ასურული ქალაქია; კალჰუს ხალხი ასევე მოიხსენიება მომთაბარე ქალდეველთა სახელით, **ლაპარაკობდნენ არამეულ ენაზე – არაბული ენების ერთ-ერთ დიალექტზე**, რაც კარგადაა ასახული ძველი შუამდინარეთის ისტორიულ რუკაზე (კ.კერამი, 1972 წ. – ღმერთები, აკლდამები და მეცნიერები“, გვ.196). ეს საკითხი ემთხვევა გიორგი ანდრიაძის მიერ ჩატარებულ ქალდეველ-მეგრელ-ლაზების გენეტიკური კვლევის შედეგებს, რის შესახებაც გამოაქვეყნა სტატიები სათაურით: **„ჩვენი უახლოესი ნათესავები ებრაელები, არაბები და ქურთები არიან“** (გაზ. რეზონანსი, 2013 წ. 27 მაისი, 25 ნოემბერი). აქვე წერია: **„ ე. წ. ქართლის ტომი აქ არ ფიქსირდება“**. გიორგი ანდრიაძე (ენდეროლლი) არის საქართველოს საპატრიარქოს საზღვარგარეთ ქველმოქმედების საბჭოს წევრი, რომელიც კურირებს თურქეთში მცხოვრები ლაზების თბილისის ლისის ტბის მიდამოებში საცხოვრებელი კორპუსების მშენებლობას და აპირებს 2 მილიონი ლაზის საქართველოში ჩამოსახლებას.

მეტად საინტერესო ინფორმაციას გვანვდის აბაშის რაიონის სოფ. გულეკარის წმიდა გიორგის ეკლესიის მოძღვარი კონსტანტინე კაჭარავა იმედის ტელევიზიის არხზე გადაცემაში „სხვა რაკურსი გია ჯაჯანიძესთან ერთად“ (19.12.2019 წ. – 22სთ.). იგი ჰყვება მურმან ყრუს წინამძღოლობით აფხაზეთში არაბთა შემოსევის შესახებ (735-737 წ.): „არაბთა ჯარი აბაშ-

თა ტომისგან შედგებოდა. იმ დროს აბაშებს უწოდებდნენ ეთიოპიელ არაბებს. როცა აბაშთა ტომმა მურმან ყრუს ხელმძღვანელობით უკან დაიხია, რალაც პერიოდით დღევანდელი აბაშის მიდამოებში შეჩერდნენ და დაბანაკდნენ...“. როგორც ლეგენდიდან ჩანს დღევანდელ „აბაშა“-ს...ეს სახელი ეთიოპიელ არაბ აბაშთა სახელიდან შემორჩა. დღევანდელი ეთიოპიის ტერიტორიაზე მცხოვრები მოსახლეობის დიდი ნაწილი არის „გალა“-ს ხალხი ანუ „გალები“ და ერთ-ერთი ქალაქია „აი-აიე“. სიტყვა „გალი“ წარმოსდგება „კალი“-დან.

პროფ. გელა ღვინეფაძის კვლევებით სიტყვა „ლაზი“ წარმოქმნილია „ლაკ“-იდან. ვინაიდან სემიტები წერენ და კითხულობენ მარჯვნიდან მარცხნივ, აქედან გამომდინარე, სიტყვა „ლაკ“ არის „კალ“-ი.

დასტურდება ასევე შედადიანთა ქურთული წარმომავლობა – მუჰამედ იბნ შედადიანმა (დაახლ. 951-1199 წ წ.) არანსა და სომხეთის საზღვარზე დააარსა ქურთების სახელმწიფო (ქ. განძა – კიროვაბადი). 1199 წელს ანისის საქართველოსთან შეერთების შემდეგ შედადიანთა ქურთთა სახელმწიფომ არსებობა შეწყვიტა (ქ.ს.ე. ტ.10, 1986 წ., გვ.699). ეს პერიოდი საინტერესოდ ემთხვევა ახლანდელ სამეგრელოში დადიანთა გვარის გამოჩენას. საქართველოში დადიანთა გვარის წარმომადგენლები ჩანან XII ს-ის ბოლოს – ვარდან დადიანი, XIII ს-ში ბედიან დადიანი და ცოტნე დადიანი. XVII ს-ის იერუსალიმის პატრიარქმა დოსითეოსმა აღნიშნა, რომ გვარი „დადიანი“ ამ ხალხის მომთაბარე-მოხეტიალე ცხოვრებასთანაა დაკავშირებული. ეს არ არის გასაკვირი, ვინაიდან სემიტური რასის ხალხი ისტორიაში მომთაბარე ტომების სახელითაა ცნობილი.

სემიტური რასა ისტორიულად ცნობილია, როგორც ღმერთთან და ღმერთის მსგავსად და ხატად შექმნილ ხალხთან დაპირისპირებული და მეზობლი. ამ საკითხში განსაკუთრებით

თავი გამოიჩინეს ასურელებმა და ქალდეველებმა, რომლებმაც ამონწყვიტეს ხეთები და შუმერები (ნახეთ აკ. გელოვანი, 1983 წ. – ასური (აშური). ეს საკითხი მნიშვნელოვანია, ვინაიდან **პალ-ლჰუ** (კულხა – კოლხი – კილხი) ასურეთის ერთ-ერთი ქალაქია ზემო შუამდინარეთში (იხ. შუამდინარეთის რუკა – კ. კერამი, 1972 წ., გვ. 196 – ღმერთები, აკლდამები და მეცნიერები). სიტყვა „**პალ-ჰუ**“ შემდეგნაირად იშიფრება: **პალ (პალი)** – იგივე ქალ-დევი, მაცდური, ბოროტი, სატანა; **ჰუ-ჰური-ურიას** უწოდებდნენ მაჰმადიანნი ჭინკებს, ქაჯებს და დევებს.

ადრე ისინი თვალისთვის უჩინარნი იყვნენ და მუდმივად ებრძოდნენ ქართველთა ხვთისშვილებს. ადამის ცივილიზაციის ამ ციკლში, რომელიც 8000 წლის წინ დაიწყო, ადამიანების სახე მიიღეს და ჩვენს შორის დასახლდნენ. ამ ადამიანებს მეცნიერები „უსულო ადამიანებს“ უწოდებენ ე.ი. არ თვლიან მათ კაცთა მოდგმის ადამიანებად. ახლა, როცა ახ. წ. 2000 წელს ცეცხლის სტიქიის სამყაროს შემოქმედი ღმერთის სუფევა დამკვიდრდა დედამიწაზე, რასაც მეცნიერები ე. წ. „გლობალურ დათბობას“ უწოდებენ, მათი ყოფის დასასრული მოახლოვდა. ეს კოსმიური პროცესი აისახება ყველაზე და ყველაფერზე უჯრედების დნმ-ის დონეზე: იშლება ყინულოვანი აისბერგები, იწვის ტყის მასივები, საქართველოში მასიურად გადაჯიშდა ფიჭვის ხეები, რამოდენიმე ქვეყანაში ნაპოვნია ძვლებიანად დამწვარ-დაფერფრილი ადამიანები, რომელთა ტანისამოსი მთელია; 2000 წლის შემდეგ ცივილიზაცია დედამიწაზე ადამის ცივილიზაციის ახალ 10000 წლიან ციკლს ისევ მხოლოდ ქართული გენის ხალხი დაიწყებს. (ეს საუბრის დიდი თემაა).

საქართველოს ზოგიერთ კუთხეში ახალ წელს კალანდობის დღესასწაულის აღნიშვნა ემსახურება სამყაროს ყველაზე დიდი უარყოფითი სატანური ბოროტი ძალის – „კალი“-ს გაძლიერებას, რაც ხელს უშლის დადებითი ღვთიური ძალის შემოსვლას

შუამდინარეთის რუკა — კ. კერამი, 1972 წ.,
 გვ. 196 — ღმერთები, აკლდამები და მცხენიერები

თითოეულ ოჯახში და დიდი საფრთხეა მთლიანად საქართველოსთვის. გურულების ჩიჩილაკი მამა ღმერთის კოსმიური სახეა სიმბოლიკაში – თეთრი წვერით და თავზე ჰორიზონტალური ჯვარით, ანუ მამა ღმერთს თავზე გვირგვინად ადგას ქართული ასომთავრული ანბანის „ჯ“ ასო ნიშანი – დიაგონალური ჯვარი.

მეგრელები თვლიან, რომ ისინი არიან პირველსაწყისი იბერიის ცივილიზაციის ხალხი, რომელიც ყოველთვის კავკასიაში ცხოვრობდა. ეს საკითხი შეისწავლა აკად. ივ. ჯავახიშვილმა: „... სტრაბონის დროიდან მოყოლებული უეჭველობით ირკვევა, რომ იბერია აღმოსავლეთი საქართველოს სახელი იყო. იბერიის სახელის მეგრელთა სატომო სახელად მიჩნევა არ შეიძლება. იბერია აღმოსავლეთ ქართველთა სახელმწიფოა და არა დღევანდელი სამეგრელოს ტერიტორია. პროფ. კორ. კეკელიძეც სამართლიანად უარყოფს დებულებას იბერთა მეგრელობის შესახებ, იბერია აღმოსავლეთ საქართველოშია და არა დასავლეთში (ივ. ჯავახიშვილი, ტ. 1, გვ. 244). „იბერია“ ქართული სიტყვა „ბერი“-დან წარმოსდგება – მამა ღმერთს ბერის სახე აქვს, თავზე გვირგვინად ადგას ქართული ასომთავრული ასო-ნიშნები და მხედრული ანბანი შუბლზე აწერია. პირველშენებულსა კახეთისასა „**ბერი**“ ერქვა და მდებარეობდა მდ. იორის ხეობაში უჯარმის ზემოთ და აღნიშნულია ძვ. წ. VI ს-ის საქართველოს რუკაზე.

საქართველოს ეროვნული მუზეუმის II სართულზე განთავსებულია ძვ. წ. VI-V ათასწლეულების ლითონის ნაკეთობები და მათი დამუშავების ხელსაწყოები. ისინი წარმოდგენილია როგორც კოლხური ცივილიზაციის ნაწილი. როგორც ცნობილია, ე. წ. კოლხები თავის თავს ხალიბებს – სპილენძის და რკინის მომპოვებლებს უწოდებენ. ხალიბების საკითხს უკავშირდება ძვ. ბერძნული ქალაქი ქალკედონი (კალკედონი

– ხალკედონი), რომელიც ძვ. წ. 675 წელს სემიტური წარმომავლობის ქალდეველმა მეგარელებმა (მეგრელებმა) დააარსეს ბოსფორის სრუტის სამხრეთ სანაპიროზე დღევანდელი თურქეთის ტერიტორიაზე ქ. სტამბულის სამხრეთით. ცნობილია ასევე საბერძნეთის ჩრდილო აღმოსავლეთ ნაწილში ეგეოსის ზღვაში შეჭრილი ქალკედონის ნახევარკუნძული. ამკარაა მეგარელების (მეგრელების) თაყვანისცემა „კალი“-ს მიმართ და ამიტომ უწოდეს ქალაქს და ნახევარკუნძულს „კალკედონი“ (ხალკედონი, ქალკედონი). სწორედ ამ სიტყვას უკავშირდება სიტყვა „ხალიბი“ და ხალიბები, რომლებიც სავარაუდოდ ცხოვრობდნენ შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე ქ. ტრაპიზონთან. როგორც გაირკვა, ამ ტერიტორიაზე სპილენძის და რკინის მოპოვება არასოდეს წარმოებდა. ამიტომ ტრაპიზონის მახლობელ ტერიტორიაზე ე. წ. ხალიბების ისტორიული საცხოვრისი არარეალურია და ამკარად შეთხზულია ქალდეველკოლხების მიერ. მათი კვალი საქართველოს ტერიტორიაზე XII საუკუნეშიც კი არ არსებობდა. ამას ადასტურებს 1125 წლის საქართველოს რუკა. საქართველოში საყდრისის ოქროთა დამზადებული მსოფლიოს სხვადასხვა მუზეუმებში განთავსებული შუმერთა ოქროს ნაკეთობები. საქართველოს ტერიტორიაზე მოძიებული უძველესი ლითონის ნაკეთობები ძვ. წ. VI-V ათასწლეულის ანუ 7-8 ათასი წლის წინ აღმოსავლეთ საქართველოში დამზადებული, დიდი ქართული ცივილიზაციის ნაწილია და ყველაფერ ამას ძვ. წ. VIII – VI სს-ის ე. წ. კოლხხალიბებთან არაფერი აქვს საერთო.

ელინისტურ ხანაში საქართველოს სამხრეთით ტაო-კლარჯეთის ტერიტორიაზე, ჯერ კიდევ ალექსანდრე მაკედონელის დროს, არსებობდა ქალაქი „**დიალოხი**“ (პ. ინგოროყვა – თხზულებათა კრებული, 1974 წ., ტ.4, გვ.250), რომელსაც ქალდეველ-მეგრელ-ლაზები „**დიაუხი**“ – „**დიაოხი**“-ს სახელით

მოიხსენიებენ, რაც არასწორია. იგი შედგება ორი სიტყვისგან „დია“ და „ოხი“, რაზეც ზემოთ უკვე ვისაუბრეთ. ქართველები ქართულ ასო-ნიშნებს სამყაროს შემოქმედი ღმერთის 37 გამოვლინებად თვლიდნენ და მათ სიტყვა „დიად“-ით მოიხსენიებდნენ, ხოლო მეფეებს „დიდო მეფეო“-თი მიმართავდნენ. (ეს საკითხი საუბრის დიდი თემაა).

ვრცელდება ინფორმაცია, თითქოსდა 1106 წელს დავით აღმაშენებლის ხელშეწყობით და არსენ იყალთოელის ინიციატივით გელათის და იყალთოს აკადემიები შეიქმნა ე. წ. კოლხეთის აკადემიის საფუძველზე. ეს ინფორმაცია ისტორიულ წყაროებში არ დასტურდება. კოლხეთის უმაღლესი რიტორიკული სკოლა ანუ ე. წ. კოლხეთის აკადემია თითქოსდა შეიქმნა III-VI სს.-ში ფაზისის (ახლანდელი ფოთის) მახლობლად. სასწავლებელში იღებდნენ მხოლოდ ბერძნული ენის მცოდნე ახალგაზრდებს, რომლებიც იწრთობოდნენ რიტორიკულ ხელოვნებაში ელინთა დღეობებზე. ჯერ კიდევ 1125 წლის საქართველოს რუკაზე არ არის ფოთი, ფაზისი, კოლხეთი, სამეგრელო, ეგრისი, ლაზეთი. მაშასადამე, საქართველოს ტერიტორიაზე კოლხეთის არავითარი რიტორიკული სკოლა ანუ კოლხეთის აკადემია III – IV სს.-ში არ არსებობდა.

2016 წლის 1 მარტს გამომეცხადა გარდაცვლილი შოთა რუსთაველი. მასთან საუბრის დროს ჩემს კითხვაზე – „იყალთოს აკადემია უფრო ადრეულია თუ გელათის?“ მიპასუხა: „იყალთოს აკადემია, როგორც საგანმანათლებლო კერა, შორეული წარმართობიდან მოდის და არსენ იყალთოელსაც ამიტომ ჰქვია ეს სახელიო“. ამ სიტყვებით ყველაფერია ნათქვამი. (ნახეთ: ნ.ხ. – ვეფხისტყაოსანი და მეტაფიზიკა, 2016წ, გვ.5 – გამოცხადება შოთა რუსთაველისა).

რამდენიმე წლის წინ თბილისის სახ. უნივერსიტეტში ჩატარებულ საერთაშორისო კონფერენციაზე ბერძნული ცივი-

ლიზაციის მკვლევარმა პროფ. რისმაგ გორდეზიანმა „ოქროს სანმისის“ კვლევასთან დაკავშირებით განაცხადა, რომ **„არგონავტების“ მითში საერთოდ არ არის ნახსენები სიტყვა „კოლხეთი“**. ამ ინფორმაციამ გააოცა იქ დამსწრე საზოგადოება. მაშ რასთან გვაქვს საქმე?

ლიტერატურული ნაწარმოები „არგონავტები“ ბერძენმა მწერალმა აპოლონიოს როდოსელმა (ძვ. წ. III ს.) დაწერა ე. წ. ლეგენდის მითოლოგიურ საიუჟეტზე, რასაც რეალობასთან არავითარი კავშირი არა აქვს. კაბალას ცოდნის მიხედვით ბაბელონის გოდოლი, ნოეს კიდობანი, გრაალის თასი, ოქროს სანმისი, არგოს (არგხას) ნავი, თვითონ ადამიანია (ნახეთ: ნ.ხ. „ოქროს სანმისი-ორი მზის საიდუმლო“, 2013 წ.).

ვინაიდან „ოქროს სანმისის“ თემა ბერძენთა „არგონავტების“ მითთან ასოცირდება, ვნახოთ როგორ გამოსახავდნენ თვითონ ბერძენები „ოქროს სანმისიან ცხვარს“: ცხვარზე ზის ქალი და უსახო შიშველი მამაკაცი ჩრდილის სახით. სურათის წარწერის მიხედვით „ოქროს სანმისი“ არის არა ცხვარი, არამედ მასზე მჯდომი კოსმიური „და-ძმა“ – ჰელე და ფრიქსე. მსოფლიოს ხალხთა მითოლოგია კოსმიური „და-ძმის“ მდედრის და მამრის სახით წარმოაჩენს სამყაროს ორ „ინ“ და „იან“ პირველსაწყისს, რომლებიც ქართული მითოლოგიის მიხედვით არიან ორი ნახევარმზეები და მათი შერწყმა ქმნის გამთლიანებულ მზეს, რაც სიმბოლიკის მიხედვით არის იგივე „ოქრო“ და „ცეცხლი“ – სამყაროს მეოთხე საწყისი (მინა, წყალი, ჰაერი, ცეცხლი). კოსმიური „და-ძმის“ თემა მსოფლიოს ყველა ხალხის მითოლოგიაშია. ხეთები „ოქროს სანმისის“ ცხვარს ორსახას გამოსახავდნენ. ბოლო პერიოდში საქართველოში ოთხრქა და ოთხყურა ცხვრები იზადება.

„მითოლოგიურმა წარმოსახვამ ზეციური ნავი – გემი ქალურ მატერიალურ სიმბოლოებს მიაკუთვნა. ნავი – გემი

განასახიერებდა ეკლესიას. აფრიანი ნავი სულნიმინდის ალექსანდრია“ (ზ. აბზიანიძე – სიმბოლოთა ილუსტრირებული ენციკლოპედია, ტ.1. გვ.28). ფარაონთა აკლდამის ინვენტარში ნავი აუცილებელი ატრიბუტი იყო. ე. ბლავატსკაიას კვლევებით არგხა – არკა – არგოს ზეციური ნავი ადამიანის სხეულს განასახიერებდა, რომელითაც მას ყოფიერების ოკეანე უნდა „გადაეცურა“ და რომელშიც მოიაზრება „ინ“ და „იან“ მდებრი და მამრი საწყისები. ქართველები ოდითგანვე თვლიდნენ, რომ ადამიანის მარცხენა მხარე „მდებრია“, ხოლო მარჯვენა – „მამრი“, ამიტომ ქალებს ასაფლავებდნენ ემბრიონის პოზაში მარცხნივ გადაბრუნებულს, ხოლო კაცებს – მარჯვნივ გადაბრუნებულს. ადამიანის სხეული არის მისი სულის ერთგვარი ჭურჭელი.

ზემოთ განხილულით დასტურდება, რომ ე. წ. „არგონავტიების“ და „ოქროს საწმისის“ საკითხი საზოგადოების ნაწილის მიერ არასწორადაა გაგებული და ე. წ. კოლხეთთან და საქართველოსთან არავითარი ისტორიული კავშირი არა აქვს.

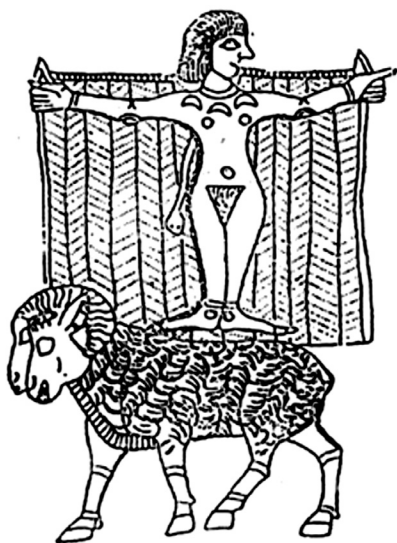
ფოთის ე. წ. ფაზისის ნავსადგური პირველია შავ ზღვაზე მდ. რიონის შესართავთან, შენდებოდა 1889-1905 წლებში ნიკო ნიკოლაძის ინიციატივით და ხელმძღვანელობით (ქ.ს.ე. ტ.10, გვ. 352 – ფოთის ნავსადგური).

სიტყვა „კოლხი“ პირველად ძველ აღმოსავლურ წყაროებში იხსენიება „კილხა“-ს ფორმით ძვ. წ XII-XI სს-ში (ტიგლათ-ფილესერის წარწერა). ეს დასტურდება ძველი ასურული წყაროებითაც. (ქ.ს.ე. ტ.5, გვ.596 – კოლხეთის სამეფო).სიტყვა „კულხა“ ურარტუს მეფის სარდურ II-ის (ძვ. წ. 760-730წწ) წარწერიდან პირველად ამოიკითხა ნიკო მარიმ (ქ.ს.ე. ტ.6, გვ. 438 – ნიკო მარი).

საქართველო და კავკასია არასოდეს ყოფილა ქალღველ-ლაზ-ბერძენ - მეგრელთა (მეგარელთა) – ე. წ. „კოლხ-

საბერძნეთი. ოქროს საწმისიანი ცხვარი

ხეთიკი.
ოქროს საწმისიანი ცხვარი

შუმერი.
ორსახა ღმერთი

თა“ სამშობლო ქვეყანა. ისინი ყოველთვის იყვნენ მომთაბარე სემიტური ტომები, რომელთა ასაკი სულ რაღაც 5700 წელს ითვლის. ამას ადასტურებს ქართველთა ერთი მნიშვნელოვანი ინფორმაცია: „ჩვენი ღმერთი არმაზ და ქალდეველთა ღმერთი ითრუშან ყოვლადვე მტერ არიან“ (ქ.ს.ე. ტ. 1,1975 წ., გვ.575 – არმაზი). ეს საკითხი გამოიკვლია ივ.ჯავახიშვილმა (თხზულებანი, ტ. I, გვ. 142-143), რომელიც წერს: „ითრუშანი ქართველთა ღვთაებად არ არის მიჩნეული და მას არც სალოცავი და კერპი ჰყოლია საქართველოში. იგი ქალდეველთა ღვთაებად იწოდება. მაშასადამე ის ქართულ წარმართულ პანთეონს არ ეკუთვნის“. ყოველივე ზემოთ განხილული ადასტურებს, რომ ქალდეველ-კოლხური ცივილიზაცია საქართველოს ტერიტორიაზე ისტორიულად არასოდეს ყოფილა და ბოლო საუკუნეებში მიზანმიმართულადაა შეთხზული ქართული სახელმწიფოს და ქართველთა წინააღმდეგ. ასე იკარგება ქართველთა ნამდვილი ისტორია.

მეგრელებმა ჯერ კიდევ სააკაშვილის დროს მიმართეს და დარეგისტრირდნენ შესაბამის საერთაშორისო ორგანიზაციებში, როგორც მცირე ერი საქართველოში, რომელსაც აქვს საკუთარი სამეცყველო ენა და არა აქვს საკუთარი ანბანი. რაც ნიშნავს იმას, რომ ისინი იმ დროისათვის თავს ქართველებად არ თვლიდნენ.

საქართველოს გენოფონდის შემსწავლელი კომისიის სწავლული მდივანი პროფ. რამაზ შენგელია აღნიშნავს: „დღემდე გავრცელებულია ორი თეზა „ქართველების უაღრესი გენეტიკური სინმინდისა“ და პირიქით, ე. წ. „ნარევი ერის“ შესახებ“. ჩემი კვლევებით, „ქართველთა უაღრესი გენეტიკური სინმინდე“ ნიშნავს იმას, რომ ქართველები გენეტიკურად არიან ღმერთის მიერ მის ხატად და მსგავსად შექმნილი ხალხი, ხოლო ე. წ. „ნარევი ერი“ არის სემიტური მოდგმის ღმერთთან

საქართველო. ხევსურეთი. ოთხრქა და ოთხყურა ცხვარი

კახეთი. ოქროს საწმისი (სიღნაღის მუზეუმი)

დაპირისპირებული ხალხი, რომელიც თავისი არსებობის სულ რაღაც 5700 წელს ითვლის.

ზემოთ განხილული საკითხების საფუძველზე ნათელია, რომ ე. წ. „კოლხური ცივილიზაცია“ საქართველოსთან მიმართებაში მხოლოდ ბოლო საუკუნეებშია შექმნილი და მას საქართველოში არა აქვს შორეული ფესვები, რომელმაც მიითვისა და გადაშენების პირას მიიყვანა კაცობრიობის პირველი ცივილიზაციის ხალხი ქართველები და საქართველო.

მაშინ, როცა ქართველები ჯერ კიდევ 8000 წლის წინ ქვევრში ყურძენს ვწურავდით და ღვინოს ვაყენებდით; 8000 წლის წინ ვთესავდით რამოდენიმე ჯიშის ხორბალს; იქვე აღმოჩენილია 8000 წლის სელის ნართის ძაფზე ასხმული და თათარაში ამოვლებული ჩურჩხელების ნარჩენები; 8000 წლის წინ გვქონდა ქართული ანბანი, რომელშიც ბიბლიური კაბალას გენეტიკური ცოდნა აისახება; პირველ ადამიანს „ქართველი ადამი“ ვუწოდეთ და აქედან დავიწყეთ 8000 წლის წინ ნელთალრიცხვის ათვლა „ქართულ ადამს აქათ“; ვიცოდით როდის მოხდა წარღვნა, მას „ქართული დასაბამი“ ვუწოდეთ და 7600 წლის წინ დავიწყეთ მეორე – „ქართული დასაბამითგან“-ის ნელთალრიცხვა. ეს ორივე ქართული ნალთალრიცხვა ქართულ ანბანში, როგორც სამყაროს გენეტიკურ კოდში აისახება; გარეჯში აღმოჩნდა 2,5 მილიონი წლის ქრისტიანობის კვალი: კლდეზე ამოკვეთილია ღვთისმშობლის სიმბოლო – დრაკონზე დადგმული კოშკი (ჩიჩხიტური); აქვე აღმოჩნდა კლდეზე მთელ სიმაღლეზე ამოკვეთილი გიგანტური თევზი თავით ქვემოთ-ქრისტეს სიმბოლო, რომელზედაც ასევე ამოკვეთილია ორი ქართული ასომთავრული ასო-ნიშანი – მამაღმერთის სიმბოლო. ეს კი ადასტურებს, რომ ქართველებს 2,5 მილიონი წლის წინ გვქონდა სამყაროს შემომქმედი წმიდა სამების აღქმა და თავყვანისცემა, ასევე გვქონდა ქართული ანბანი.

საქართველო და ქართველები ის ხალხია, რომელიც ღმერთმა თავის ხატად და მსგავსად შექმნა და ერთ ენაზე – ქართულ ენაზე ალაპარაკა. ქართველები არიან შუმერთა წინაპრები; საქართველო არის შუმერთა ქალღმერთ ინანას სამკვიდრებელი და სამშობლო ქვეყანა, „შუმერთა უფლის წმინდა გულით არჩეული დიდებულ წესთა ქვეყანა“ (ნახეთ: ნ.ხ.-- ქართველები შუმერთა წინაპრები, 2013 წ.). ღმერთი ქართულ ენაზე აზრებით მართავს და განაგებს სამყაროს. ბოლო ჟამს ღმერთი ქვეყანას ქართულ ენაზე განიკითხავს.

ამქვეყნად ყველაფერი დროებითი და წარმავალია. მარადიული მხოლოდ ქართული გენი და ქართული ცივილიზაციაა.

ჯერ კიდევ XII საუკუნეში საქართველოს ტერიტორიაზე არ იყო კოლხეთის ხსენება. კალკუ – ე. წ. კოლხეთი ზემო შუამდინარეთის ასურელთა სემიტური მოდგმის ისტორიული ქალაქია და არა საქართველო. საქართველოში ისტორიულად ე. წ. კოლხური არაფერია. ე. წ. კოლხები – ქალდეველები ქართველები არ არიან. ამას ადასტურებს საკმაოდ დიდი დოკუმენტური მასალა.

სად მიგვიყვანს ე. წ. „ქართველთა“ ერთი ნაწილის ზემოთ განხილული დამოკიდებულება ქართველების და ქართული სახელმწიფოს მიმართ?! აი ეს არის საქართველოს ერთიანობის ყველაზე დიდი და დამანგრეველი საფრთხე.

მეგრელთა დიდი ნაწილი გენეტიკურად ქართველია. ამას ადასტურებს მათი გვარების ქართული წარმომავლობა. იმედია მომავალში ისინი უარს იტყვიან სემიტური წარმომავლობის კოლხ-ქალდეველ-ლაზ-მეგრელობაზე, დაიბრუნებენ მშობლიურ ქართულ ენას და დაუბრუნდებიან თავიანთი ეროვნებით ქართულ ფენებს.

უსულო ადამიანები

„ჩემი ლხინია სიკვდილი
გაყრა ხორცთა და სულისა“

შოთა რუსთაველი

დედამიწის პირველ ადამიანებს გახსნილი ჰქონდათ ე. წ. მესამე – გონითი „თვალი“, მოგზაურობდნენ და ცხოვრობდნენ სხვადასხვა მეტაფიზიკურ განზომილებებში, უჯრედის დნმ-ის დონეზე იცოდნენ თუ როგორ იყო სამყარო მოწყობილი. დიდი იყო მათი ფიზიკური და სულიერი შესაძლებლობები. მათთვის ცნობილი იყო ფიზიკური სხეულის მეორე „მე“, ანუ კოსმიური „ჩრდილი“.

დღეს საზოგადოებისთვის ცნობილია მზის ან სხვა რაიმე გამოსხივების შედეგად წარმოქმნილი ამა თუ იმ ფიზიკური სხეულის ჩრდილი. მაგრამ საზოგადოებამ არ იცის, რომ მითოლოგიაში განიხილება „ჩრდილი“, რომელიც ადამიანთა თანაცხოვრების აქტიური მონაწილეა, ზოგჯერ საბედისწეროც. არაერთ უძველეს ცივილიზაციაში ჩრდილი, ანუ ანარეკლი, ადამიანის სულის განსხეულებად, მის მეორე „მე“-დ მიიჩნეოდა.

საქართველოს მთის ხალხთა ეთნოგრაფიული მასალა მოგვითხრობს, რომ როცა ქართველებს ვინმეს მოკვლა უნდოდათ, მას ჩრდილს უკლავდნენ. თუ როგორ ახერხებდნენ ამას, ან რას ნიშნავდა ყოველივე ეს, ამ ინფორმაციას ჩვენამდე არ მოუღწევია. თუმცა ჟურნალისტი კობა არაბული ერთ-ერთ თავის სტატიაში აღნიშნავს- **„რჯულის კაცნი (და ერთი ქალი) სიკვდილით დასჯას ცვლიან განსასჯელის „ჩრდილის მოკვლით“!** დაჰკრავდნენ ისარს მზეზე დაყუდებული კაცის ჩრდილს, „მკვდარი ხარო!“ – ეტყოდნენ და გაუშვებდ-

ნენ! ეს დასჯის უცნაურად მკაცრი, მორალური კატეგორია ფხოვის თემის ანდრეზული სამართლის ნაწილია, როდესაც განსასჯელი ერთდროულად ცოცხალიც რჩება და მკვდარიც“. ვფიქრობ ასეთი წესით „ჩრდილის“ მოკვლა ფხოველთა გვიანი ცნობიერების შედეგია და „ჩრდილის“ მოკვლის რიტუალის უძველესი ცნობიერება უკვე დაკარგულია, ვინაიდან მზის სინათლით გამოწვეული ადამიანის ჩრდილი არ არის ადამიანის მეორე „მე“, ანუ კოსმიური „ჩრდილი“. ჩემი აზრით, მართალია ადამიანს ფიზიკურად არ კლავდნენ, მაგრამ მათი რწმენით ამ ადამიანს სიკვდილის შემდეგ იქეთა სამყაროში აღარ შეეძლო შემდგომი სიცოცხლე, ვინაიდან მას საამისო სხეული აღარ გააჩნდა. თვლიდნენ, რომ ეს იყო ადამიანის სამუდამო სიკვდილი. ხოლო თუ ადამიანს ფიზიკურად მოკლავდნენ, მაშინ მისი მეორე „მე“ – კოსმიური „ჩრდილი“, ანუ მარადიული სასიცოცხლო სხეული, გააგრძელებდა იმქვეყნად არსებობას.

ჩემი პარაფსიქოლოგიური მოღვაწეობის პერიოდში არაერთხელ შევხვდი კოსმიური ჩრდილის საკითხს.

ნოოსფეროს აკადემიაში, რომელსაც ხელმძღვანელობდა ქ-ნი ირინა კალანდაძე, მოიწვიეს ვილაც ფსიქოლოგი, რომელმაც დამსწრე საზოგადოებას ჩაუტარა ერთგვარი ფსიქოლოგიური სეანსი – ყველას დაახუჭვინა თვალები და რალაც ბრძანებებს აძლევდა. მე არ ჩავერთე ამ შოუში და თვალები არ დავხუჭე. ბოლოს ყველას გაახელინა თვალები და სთხოვა მოეყოლათ თუ ვინ რა ნახა. ყველამ ერთმანეთს გადახედა პირველი ვინ დაიწყებდა მოყოლას. უცებ ერთმანეთისგან საკმაოდ შორსმჯდომმა ორმა პიროვნებამ გაოცებულმა ჩემკენ გამოიშვირა ხელი – პირველმა ამ ქალბატონმა თქვას რა ნახაო და განაცხადეს, რომ ამ წუთებში ჩემს უკან ვილაც დგას და მას ჩრდილის სახით ხედავენ.

ამ დროისათვის ეს საკითხი ჩემთვის უკვე ცნობილი იყო

და ამ ქალბატონების მიერ გამოთქმული აზრი ჩემს მიმართ არ გამკვირვებია. ისინი ხედავდნენ ჩემს კოსმიურ ჩრდილს, ჩემს მეორე „მე“-ს – რამდენჯერმე ჩემი კოსმიური ჩრდილი ფოტოსურათებზე დაფიქსირდა. ბოლო პერიოდში თანამედროვე ფოტოაპარატები აფიქსირებენ ადამიანების და სხვადასხვა საგნების კოსმიურ ჩრდილს. სხვადასხვა დროს სხვადასხვა ადამიანების მიერ გადაღებულ ფოტოსურათებზე ადამიანებისა და საგნების კოსმიური ჩრდილებია დაფიქსირებული.

ადამიანის კოსმიური ჩრდილი მეტაფიზიკური მოვლენაა. კოსმიური მეორე „მე“, რომელიც არის მარადიული სასიცოცხლო შეგრძნებადი სხეული, ფიზიკურ სხეულზე უფრო დიდია და ჩრდილის სახით ახლა უკვე ფოტოსურათებზე ფიქსირდება.

გარდაცვლილი ადამიანები ცოცხლებთან არ წყვეტენ კავშირს. **საიქიო და სააქაო აქვეა, ჩვენს გვერდით.** გარდაცვლილები მხოლოდ ფიზიკურ სხეულს ტოვებენ, ხოლო სულიერი სხეულით ისევ აგრძელებენ ცხოვრებას მხოლოდ ჩვენ მათ ვერ ვხედავთ – მათ ჩრდილის სახით ხედავდნენ. მე თვითონ მაქვს ინფორმაციული კონტაქტი მიცვალებულებთან. ხანდახან მათ ჩრდილის სახით ვხედავ. მათ არასოდეს ვიძახებ. ეს არ შეიძლება. ისინი თვითონ მოდიან ჩემთან, როცა მათ ან მათ ახლობლებს რაიმე დახმარება სჭირდებათ და ეს მხოლოდ უფლის ნებით ხდება (ნახეთ ნიგნი: ნ. ხ. – „ქართული გენი იბერიის ცივილიზაციათა სათავეებთან“, 2012 წ., – „კონტაქტი მიცვალებულებთან“, გვ. 269).

განსაკუთრებით აღსანიშნავია, რომ მიცვალებულებთან კონტაქტი მხოლოდ ქართულ ენაზე მყარდება, მიუხედავად იმისა, სიცოცხლეში მათ იცოდნენ თუ არა ქართული. აი, რა ინფორმაცია მომანოდა ამის შესახებ გარდაცვლილმა ვანგამ: **„მთელი კოსმოსი ქართულად ლაპარაკობს. მოხდება ქართულ ენაზე მოლაპარაკეთა განმენდა. ქართულ ენაზე უნდა ილაპარაკ-**

კონ მხოლოდ იმათ, ვინც კოსმოსთან ჰარმონიაში მოვა. მაგრამ ამისთვის დრო არის საჭირო. ეს თანდათან მოხდება“.

იყო შემთხვევები ჩემთან სამკურნალოდ მოდიოდნენ პაციენტები, რომელთაც მოკვეთილი ჰქონდათ ფეხი, ხელი, თითები, ამოკვეთილი ჰქონდათ ნაღვლისბუშტი, თირკმელი, საშვილოსნო. ყველას მათ ოპერაციამდელი ტკივილები ისევ ანუხებდათ. მე მათ უკვე არარსებულ ორგანოებზე ვმკურნალობდი, რაც საკმაოდ წარმატებული იყო – ტკივილები ეხსნებოდათ. მოკვეთილი ფეხის ადგილას – ფეხის დარჩენილი ნაწილის გაგრძელებაზე, ვხედავდი მოკვეთილი ნაწილის ერთგვარ სილუეტს და მკურნალობის სეანსს სწორედ მას ვუტარებდი. ჩემი კვლევებით, **როცა იკვეთება ადამიანის სხეულის რაიმე ორგანო, იკვეთება ფიზიკური სხეულის ნაწილი, ხოლო სულიერი შეგრძნებადი, ანუ ადამიანის კოსმიური ჩრდილი – მეორე „მე“ ისევ მთლიანი რჩება. სწორედ ამიტომაც, რომ ზოგიერთი ცხოველი ისევ აღიდგენს სხეულის დაკარგულ ნაწილს, ანუ ხდება სულიერი სხეულის კვლავ გამატერიალიზება – სხეულის დაკარგული ნაწილის აღდგენა. მოვა დრო, ადამიანიც აღიდგენს დიდი ხნის წინ დაკარგულ ამ თვისებას, ეს რეალურია და სრულიად შესაძლებელი.**

არის შემთხვევები როცა ადამიანს დაბადებიდან არა აქვს ერთი თირკმელი, ტვინის ერთი ან არცერთი ნახევარსფერო, მაგრამ მათ ეს არ იციან და ცხოვრობენ ჯანმრთელი ადამიანის ორგანიზმით. ასევეა რომელიმე ორგანოს ამოკვეთის შემთხვევაშიც, ხოლო ექიმები თვლიან, რომ ამოკვეთილი ორგანოს ფუნქცია სხვა ორგანოებზე ერთგვარად გადაწარილდება. ამოკვეთილი ორგანოს დონორიდან გადანერგვის შემთხვევაში პაციენტის ჯანმრთელობის გამოკეთება დროებითი მოვლენაა და ადამიანის ორგანიზმის სასიცოცხლო სხეული ანუ მეორე „მე“ ვერ ეგუება სხვა ადამიანიდან გადმონერგილ მისთვის

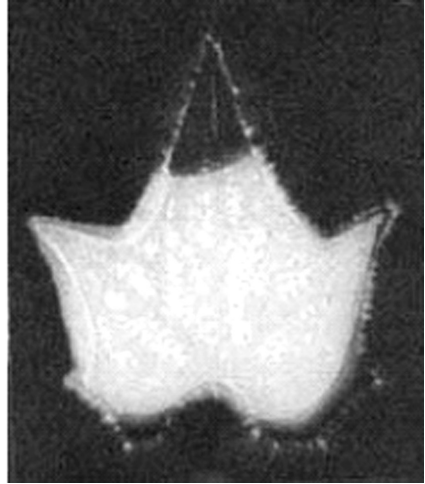
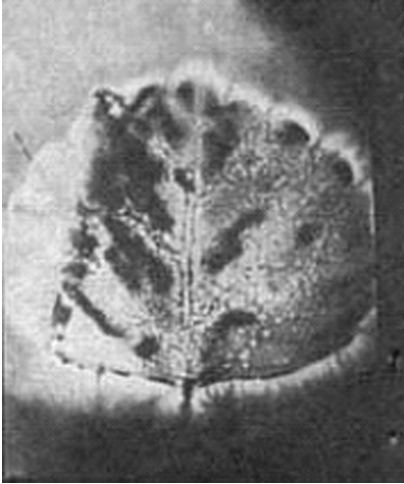
უცხო სხეულს. რასთან გვაქვს საქმე? ჩემი კვლევებით ადამიანის ფიზიკური სხეული მხოლოდ იმისთვისაა, რომ ამ განზომილებაში ადამიანის სასიცოცხლო სხეული ანუ მეორე „მე“ ნათელგამოვლინდეს ანუ ადამიანებისათვის ხილული გახდეს, რათა დაამყაროს გარე სამყაროსთან ურთიერთობები. რომელიმე ორგანოს ამოკვეთის შემდეგ ავადმყოფის ორგანიზმში მეორე რეალური სასიცოცხლო სხეულიდან – მეორე „მე“-დან ეს ორგანო არ იკვეთება და თავისი დეფექტებით ისევ რჩება ადამიანის თვალით უხილავ სხეულში. ეს საკითხი მეცნიერებისთვის ამჟამად სრულიად უცნობია. მოვა დრო, მედიცინა მივაიქამდე, როცა აღმოაჩენენ და დაამყარებენ კავშირს ადამიანის მეორე „მე“-ს სხეულთან. ეს დრო შორს არ არის – მალე სიცოცხლე დედამიწაზე სხვა განზომილების დროსა და სივრცეში გადავა.

მეცნიერებმა ბოლო პერიოდში შექმნეს კირლიანის ფოტოეფექტი. მრავალმხრივი კვლევები ჩაატარეს. მოვიყვან ერთ მაგალითს: **ხის ფოთოლს ერთი ნაწილი ჩამოაჭრეს და სურათი გადაუღეს. ფოტოზე დაფიქსირდა ისევ მთლიანი ფოთოლი, მხოლოდ მოკვეთილი ნაწილი ფერში განსხვავდება რეალურად დარჩენილი ნაწილისგან.** მაშასადამე, ადამიანის ფიზიკური სხეულის ნაწილის მოკვეთის ან დაზიანების შემთხვევაშიც მისი მეორე „მე“, ანუ ჩრდილის სახით არსებული სულიერი სხეული, რჩება მთლიანი. სწორედ ამას უკავშირდება „მარადქალწულობის“ საკითხიც.

ზემოთ განხილული ადასტურებს, რომ ჯერ კიდევ პირველმა ადამიანებმა იცოდნენ ფიზიკური სხეულის მეორე „მე“-ს არსებობა და მას ჩრდილის სახით ხედავდნენ, რომელიც იბადება ადამიანთან ერთად, ფიზიკურად და სულიერად მისგან განუყოფელია, როგორც სიცოცხლეში, ისე გარდაცვალების შემდეგ განსაზღვრავს ადამიანის ბედისწერას, ადამიანის

შემაღგენელი ნაწილია – სიცოცხლის მომნიჭებელი ძალაა, რომელიც ასრულებს ყველა სასიცოცხლო ფუნქციას: ჭამს, სვამს და ა.შ. ადამიანის ფიზიკური სხეული არის მეორე „მე“-ს, ანუ სულიერი სხეულის გამატერიალიზებული სხეული.

კოსმოსი მთლიანად გიგანტური ერთიანი ფიზიკური სხეულია, რომელსაც აქვს თავისი მეორე „მე“, ანუ „კოსმიური ჩრდილი“ – კოსმოსის სასიცოცხლო სხეული. სწორედ ეს არის კოსმოსის „შავი“ ანუ „ბნელი“, თვალისთვის უხილავი მატერია, რომელიც ავსებს სამყაროს მთლიან მოცულობას და რომელიც მსოფლიოს სამეცნიერო საზოგადოებისთვის ჯერ კიდევ უცნობი და შეუსწავლელი ფენომენია.

პირლიანის ფოტოეფექტი

მიაჩნდათ, რომ ეს ქვეყანა „ქვესკნელის სამეფოა“, მატერიალური ჭურჭელია, რომელშიც განთავსებულია ადამიანის სული. ეს ერთგვარი სიკვდილია, რომლის დროსაც ადამიანს ავიწყდება ვინ არის, საიდან მოვიდა და სად მიდის. გარდაცვალების შემდეგ მას პირველსაწყისი ცნობიერება უბრუნ-

დება – ერთგვარად „ცოცხლდება“.

დღეს ბევრი მკვლევარი იკვლევს კლინიკური სიკვდილის ფენომენს, რათა უკეთ შევიმეცნოთ სამყარო, რომელშიც ჩვენ ვცხოვრობთ, შევიმეცნოთ, ჩვენი თავი, თუ რა ხდება გარდაცვალების შემდეგ.

ამერიკელმა ექიმმა და ფილოსოფოსმა რაიმონდ მოუდიმ შეისწავლა **150** კლინიკური სიკვდილის შემთხვევა და ამის შესახებ **1975** წელს გამოაქვეყნა წიგნი – „სიცოცხლე სიკვდილის შემდეგ“, სადაც პაციენტები ჰყვებიან კლინიკური სიკვდილის დროს გადატანილ განცდებზე. არაერთი პაციენტის მონაყოლის მიხედვით, სიკვდილის მომენტში, როცა მათი ტანჯვა აღწევს ზღვარს, პაციენტს ესმის, როგორ აღიარებენ მას გარდაცვლილად; ამავე დროს გრძნობს, როგორ მოძრაობს დიდი სისწრაფით გვირაბში; უცებ აღიქვამს თავს სხეულის გარეთ; ხედავს, მასთან შესახვედრად მოვიდნენ გარდაცვლილი ნათესავები და ნაცნობები. ქრება ყოველგვარი ტანჯვა და ეუფლება სიმშვიდის შეგრძნება. ის ხვდება ახალ, მისთვის უცნობ სამყაროში. უცებ ჩაესმის ხმა, რომ ის უკან უნდა დაბრუნდეს. **დაბრუნების შემდეგ მთელი კვირა ტიროდნენ, რადგან ისევ ამქვეყნად უნდა ეცხოვრათ მას შემდეგ, რაც ნახეს ის ქვეყანა. მაშინ, როცა ზოგიერთი პაციენტის ფიზიკური სხეული სუსტი, დამახინჯებული და საზიზღარი შესახედეია, მისი სულიერი სხეული მშვენიერი და ძლიერია. იყო ასეთი შემთხვევები, რომ სულიერ სხეულს ასაკი არ გააჩნდა, ანუ არ ემორჩილებოდა დროის გავლენას.**

ყოველი ადამიანი ამქვეყნად თავისი მისიით მოდის და ამ მისიას, ნებით თუ უნებლიედ, მაინც ასრულებს. **სამყაროში ყველაფერი უფლის შექმნილია, ზედმეტი არაფერია, ყველა და ყველაფერი საჭირო და აუცილებელია. მაგრამ რისთვის? ამას ვერ ვაცნობიერებთ. ალბათ, ასეა საჭირო! ასეთია უფლის**

ჩანაფიქრი!

ადამიანი შედგება ორი – მატერიალური და სულიერი სხეულისგან. გარდაცვალების შემთხვევაში იგი ტოვებს მატერიალურ სხეულს, ხოლო სულიერი სხეულით, რომელსაც კოსმიური ჩრდილის – მეორე „მე“-ს სახე აქვს, აგრძელებს იქითა – უხილავ სამყაროში მოგზაურობას.

სიკვდილი ისეთი მეტაფიზიკური ფენომენია, როცა ბედისწერით ამისი დრო მოვა, რა მდგომარეობაშიც არ უნდა იყოს ადამიანი – ავად თუ კარგად, აუცილებლად დატოვებს ამ ქვეყანას და იმ ქვეყანაში გადაინაცვლებს – ამ დრო და სივრცეიდან სხვა დროსა და სივრცეში ანუ სხვა განზომილებაში გადადის. გავიხსენოთ **შოთა რუსთაველის** სიტყვები „ვეფხისტყაოსნიდან“: **„არ თუ იცი უგანგებოდ არა კაცი არ მოკვდების“, „ვერ დაიჭირავს სიკვდილსა გზა ვინრო ვერცა კლდოვანი“.**

ჟურნალ „ფენომენში“ (2014წ №9-ნომბერი) გამოქვეყნდა მათა ზესკიას მეტად საინტერესო წერილი კვანტურ მექანიკაში მომუშავე ბიოფიზიკოსის აკადემიკოს ფადეი შიპუნოვის კვლევების შესახებ. ამ წერილის მნიშვნელოვანი საკითხია მსოფლიოს მეცნიერთა კვლევები „უსულო ადამიანების“ შესახებ. ისინი ამტკიცებენ, რომ ფიზიკური საზღვრების გარეთ არსებობს უფრო რთულად ორგანიზებული ტალღოვანი სამყარო. ჩვენი სამყარო სწორედ ამ სამყაროდან იმართება. **არსებობს ასევე ანტისამყარო, რომელიც არ გახლავთ სასიცოცხლო საწყისის მატარებელი. მას მხოლოდ ფიზიკური სამყაროს განადგურება შეუძლია. მათ უწოდებენ ელექტრომაგნიტურ მატრიცებს უარყოფითი ნიშნით. დედამიწაზე მათი რიცხვი ყოველ წელს იზრდება.** ჩვენ მათ მთელი სამყაროდან მოვიზიდავთ ჩვენი ნეგატიური საქციელებითა და ფიქრებით. გაირკვა, რომ ზოგიერთი ადამიანის ახლოს უარყოფითი არსებები საერთოდ არ არიან, ზოგი კი მათ სრულ ტყვეობაშია. ისინი იწყებენ ადამიანის მარ-

თვის. **ადრე ამას ეშმაკის ჩასახლებას ეძახდნენ.** ეშმაკის სატანურ ტალღურ ფუნქციას შეუძლია ნებისმიერ კედელში გასვლა. ამ პროცესს ახლა მეცნიერები ხელსაწყოებით აფიქსირებენ და ასეთ ადამიანებს „**უსულო ადამიანებს**“ უწოდებენ.

უარყოფითი ენერჯის გამოვლინებას ჩვენი წინაპრები სატანას – **ეშმაკებს, ჭინკებს, ქაჯებს და დევებს** უწოდებდნენ. ქართული მითოლოგიით, ხვთისშვილებმა ისე ამონყვიტეს ქაჯები და დევები, რომ ცოცხლები მოთვინიერდნენ, ადამიანის სახე მიიღეს და ჩვენს გვერდით ცხოვრობენ. ქართველთა რწმენა-წარმოდგენებით „ქაჯების მოთვინიერება არ შეიძლება“ ანუ ყველაფრის მიუხედავად ისინი ავსულებად რჩებიან.

ეს საკითხი მეტად საინტერესოდ აქვს განხილული **შოთა რუსთაველს** „ვეფხისტყაოსანში“: „**ქაჯი ყველა უხორცო რამან შექმნა ხორციელად**“-ო, „**რა ქაჯნია, კაცნია**“-ო. ისინი გრძნეულების მცოდნეები არიან, ყველა ადამიანს ავნებენ და აბრმავებენ, თვითონ კი უვნებელნი რჩებიან; საშინელ საქმეებს აკეთებენ: ინვევენ ქარიშხლებს, ზღვაზე მტრის ნავებს დაამხოვენ; წყალზე, როგორც ხმელეთზე ისე გაირბენენ, წყალს დააშრობენ, დღეს დააბნელებენ, უჩინოთ შეუძლიათ ყველგან გასვლა. ისინი მძარცველები და მეკობრეები არიან, ადრე უხორცონი ანუ მატერიალური სხეულის გარეშე უჩინონი ყოფილან, მაგრამ რუსთაველის ეპოქაში მათ უკვე ადამიანების სახე აქვთ მიღებული.

სატანას – ეშმაკებს, ჭინკებს, ქაჯებს და დევებს კოსმიური ჩრდილი – მეორე „მე“ ანუ სასიცოცხლო სხეული არ გააჩნიათ, რომლითაც სხვა განზომილებაში უნდა გააგრძელონ ცხოვრება. კოსმიური ჩრდილი-მეორე „მე“ აქვთ მხოლოდ ღმერთის ხატად და მსგავსად შექმნილ ადამიანთა მოდგმას. სწორედ ამაზე საუბრობს **რუსთაველი**, როცა გვეუბნება: „**ჭირთა ჟამი ერთხელია**“-ო. **ჩვენ, ქართველები კი „მრავალ ჟამი ერი“ ვართ** –

მრავალ განზომილებაში ანუ დროსა და სივრცეში განმავალი ხალხი.

აი რას ამბობს დედამინაზე ადამიანთა გენეტიკური წარმომავლობის შესახებ გენოფონდის შემსწავლელი კომისიის სწავლული მდივანი პროფ. რამაზ შენგელია: „**მსოფლიოს ხალხები გენეტიკურად ორ დიდ ჯგუფად იყოფა. დღემდე გავრცელებულია ორი თეზა: „ქართველების უაღრესი გენეტიკური სინმინდისა და პირიქით, ე. წ. „ნარევი ერის“ შესახებ“.** ბ-ნ რამაზ შენგელიას ეს გამონათქვამი და ზემოთ განხილული საკითხები ადასტურებს აკად. ფადეი შიპუნოვის კვლევების დასკვნებს „**უსულთა ადამიანების“** შესახებ.

საბოლოოდ კეთილი ბოროტებაზე იმარჯვებს – „**ბოროტსა სძლია კეთილმან, არსება მისი გრძელია“.** გარდა ამ სიტყვებისა შოთა რუსთაველი დედამინაზე ახალი ცივილიზაციის დამკვიდრებას წინასწარმეტყველებს: „**ღმერთი კარგსა მოავლინებს, მათ ბოროტსა არ დაჰბადებს“.**

მომავალში ადამიანები ისევ უკვდავნი და მარადიულნი იქნებიან. 2000 წლიდან იცვლება ადამიანთა თვალთა და „გონითი“ ხედვა, შეიცვლება მათი აღქმითი და შეგრძნებადი თვისებები. გაიზრდება მათი ფიზიკური და მეტაფიზიკური შესაძლებლობები. ეს პროცესი უკვე დაიწყო. შეიცვლება მათი და დედამინაზე ყველაფრის გენეტიკური კოდი, ყველა და ყველაფერი მოერგება იმ მოთხოვნებს, ცხოვრების იმ პირობებს, რომელიც მომავალში – ახ. წ. 4000 წლიდან იქნება დედამინაზე. ეს უცებ არ მოხდება. დარჩენილი 2000 წელი ახალი ტიპის ადამიანის და დედამინაზე ახალი გარემო პირობების ჩამოყალიბებას დასჭირდება. **სიკვდილი აღარ იქნება!**

სული მარადიული, დროსა და სივრცეში გარდასახვადი ღვთაებრივი პირველსაწყისია და ისევ პირველსაწყის მარადისობას უბრუნდება.

კავკასიის იბერია აღმოსავლეთი საქართველო და არა სამეგრელო!

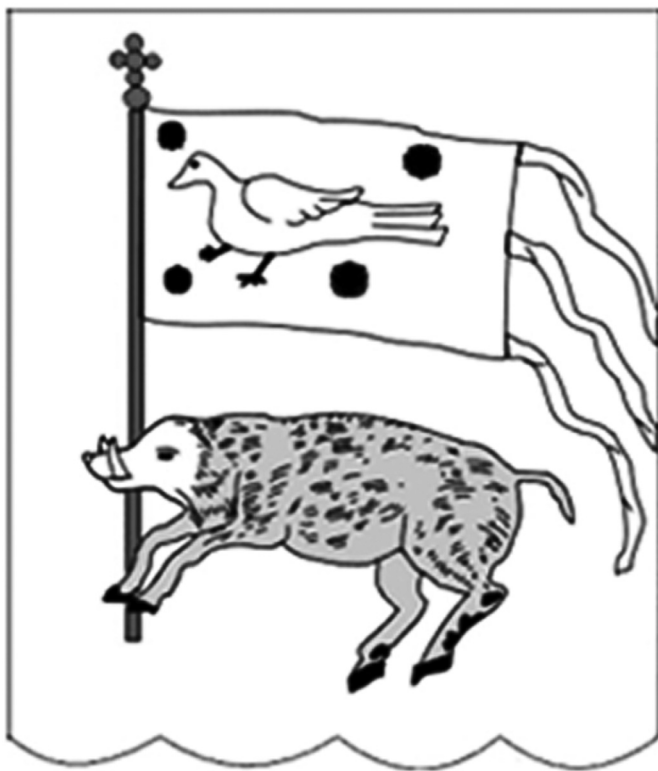
სამყაროს პირველ ადამიანთა დღემდე მოტანილი მეტაფიზიკური ცოდნა მრავალგანზომილებიანი სამყაროს მონყობის შესახებ – კაბალა ქართული ფენომენია და როგორც სამყაროს გენეტიკურ კოდში მიმდინარე კოსმიური პროცესი მხოლოდ ქართულ ანბანში აისახება. ამასთანავე, აღმოსავლეთ საქართველოს დიდ ნაწილს ოდიტგანვე კაბალა ერქვა ნახეთ: სტრაბონის რუკა (I ს.) – კავკასიის ალვანეთი (ალბანეთი).

ჩემში ყოველთვის დიდ ინტერესს იწვევდა და რამოდენიმე ათეული წელი სხვადასხვა საკითხების პარალელურად ვიკვლევდი თუ რასთან იყო დაკავშირებული ის, რომ ქართველები სიტყვა „უფალის“ ნაცვლად „**ო**“ ასო-ნიშნის ნერდნენ. ქართულ ანბანში ასახული კაბალას ცოდნა წარმოაჩენს, რომ ქართველთა მიერ „**ო**“ ასო-ნიშნით სიტყვა უფლის გამოსახვა ეყრდნობა ღრმად წარსულში მიმავალ კოსმოგონიურ მეტაფიზიკურ ცოდნას, რომელიც საფუძველია ქართველთა და სხვა უძველეს ხალხთა მითოლოგიის, ეთნოგრაფიული წეს-ჩვეულებების და პირველსაწყისი ქრისტიანული წარმართული რელიგიის. ჩემი კვლევებით, ქრისტიანობა – მართლმადიდებლობა კაცობრიობის მარადიული და საყოველთაო რელიგიაა.

საქართველოში მცხოვრები მეგრელები (ქალდეველები, ლაზები) ღმერთს „**ლორონთი**“-თ მოიხსენიებენ. სიტყვა „ლორ-ონ-თი“ სამი ნაწილისაგან შედგება: „ლორ“ – ლორი ქართული სიტყვაა, რომელიც მეგრულ ენაზე არის „ლეჯი“; „ონ“ – ქართული ანბანის „ო“ ასო-ნიშანია, ქართველები სიტყვა „უფალს“ ნერდნენ „ო“ ასო-ნიშნით; ხოლო „თი“ სიტყვის კუთვნილებითი დაბოლოებაა და „იმათი“ – „ამათი“-ს მიმანიშნებელია. როგორც ვნახეთ, სიტყვა „ლორონთი“ მეგრელთა

ღმერთის ქართულ ენაზე შერქმეული სახელია და ნიშნავს იმას, რომ მეგრელები სიტყვაში „უფალი“ ტახის – ღორის თაყვანისცემას მოიაზრებენ.

ამ საკითხთან დაკავშირებით გავიხსენოთ სამეგრელოს (ოდიშის) დროშა, რომელზედაც გამოსახული ცისფერი ტახი – ღორი დიდი ეშვებით და დიდი შავი ჯაგარით, ხელში უკავია დროშა ქრისტიანული სარწმუნოების სულიწმინდის სიმბოლოს – მტრედის გამოსახულებით, დროშის თავზე ჯვარით (ჩანახატი ვახუშტი ბატონიშვილის ატლასიდან XVII-XVIII სს-ში სამეგრელოს – ოდიშის დროშა).

სამეგრელოს – ოდიშის დროშა (XVII – XVIII სს.)

ზოგიერთი ხალხის რელიგიურ-მითოლოგიური სიმბოლიკით ტახს-ლორს პოზიტიური ელფერი აქვს, ხოლო ქრისტიანული და იუდაისტური რწმენა – წარმოდგენებით ტახი-ლორი ტირანიის, ძლიერთაგან სუსტის დაჯაბნის, ავხორცობის სიმბოლოა. მეგრელების XVII-XVIII სს-ის ქრისტიანულ დროშაზე გამოსახული ღორი-ტახი მათი მფარველი ღმერთის სიმბოლოა, რომლის ხელშიც არის სულიწმიდა და ქრისტიანობა. ეს ძალიან უცნაურია. მაგრამ თუ გავიხსენებთ, რომ ამ გამოსახულებას ქართველებმა „ლორონთი“ უწოდეს და მეგრელები დროშაზე გამოსახულებას ღმერთის სახელით – „ლორონთი“-თ მოიხსენიებენ, ეს უკვე გასაკვირი აღარაა.

მამასადამე ზემოთ განხილულის საფუძველზე მეგრელები სიტყვა „ლორონთი“-თ ანუ სიტყვა ღორით მოიხსენიებენ „უფალს“. როცა დროშაზე, რაც იმ ხალხისთვის იგივე ღმერთის ხატია, გამოსახვენ ღორს-ტახს, სულიწმინდის სიმბოლოს – მტრედს და ჯვარს, ყველაფერ ამას ერთად სხვა შეფასებას ვერ მისცემ. მაშინ, როცა საქართველოს ყველა სხვა კუთხის დროშაზე ქრისტიანულ-მართლმადიდებლური სიმბოლოებია ასახული.

ასევე საინტერესოა შობის დღესასწაულებთან დაკავშირებით დასავლეთ საქართველოს ზოგიერთ რაიონში კალანდობის დღესასწაულზე ღორის დაკვლა-შენიღვა. „კალანდობა“, როგორც თვით სიტყვიდან ჩანს, ქალდეველთა ღმერთის „კალის“ თაყვანისცემას გამოხატავს. ამას უკავშირდება სიტყვა ქალი-კალი, საიდანაც წარმოსდგება თვით სიტყვა „ქალდევი“ – შავი, ბოროტი, დევი, სატანა. ქართულ ენაში ქართველებს სიტყვა „ქალი“ არ გვქონდა და ამ სიტყვის ნაცვლად გვქონდა „გოგო“, „დედაკაცი“, „დიაცი“.

კოლხი მეგრელები, ლაზები, ქალდეველები არიან მომთაბარე სემიტური წარმომავლობის ხალხი. ლაპარაკობდნენ

არამეული ენის ერთ-ერთ დიალექტზე. ქალდეველებს ქურთთა წინაპრად თვლიდნენ. ისინი იყვნენ ბაბელონის მკვიდრი მოსახლეობა. პირველად იხსენიებიან ძვ. წ. 878 წელს. ასევე შედადიანები არიან ქურთული წარმომავლობის ხალხი, რომლებმაც ისარგებლეს სიტუაციით და სამხრეთ კავკასიაში ირანის საზღვართან ახლოს შექმნეს შედადიანთა სახელმწიფო (X-XI სს.).

სიტყვა „კალი“-დან წარმოსდგება სიტყვა „კალჰუ“ (კოლხი), რომელიც იყო ასურეთის ერთ-ერთი ქალაქი ზემო შუამდინარეთში ძვ. წ. III ათასწლეულში. „ასური“ მითოლოგიაში არის ღმერთების მონინაალმდეგე დემონების სახელი, რომლებმაც ამოულიტეს და გადააშენეს კაცთა მოდგმის ხეთები, შუმერები. მას შხამიან გველეშაპსაც უწოდებდნენ, რომელმაც სასაკლაოდ გადაქცია ქვეყნები და დაასამარა ხალხები. (აკ. გელოვანი-მითოლოგიური ენციკლოპედია, 1983 წ; გვ. 83 ასური).

ძველ თბილისში ებრაელების უბანს „კალა“-ს უწოდებენ, რომელთა ისტორიული პატრიარქი იაკობი ებრძოდა და უპირისპირდებოდა სამყაროს შემოქმედ ღმერთს, ამიტომ მას და მის მოდგმას ღმერთმა „იზრაელი“ ანუ „ღმერთთან მებრძოლი“ უწოდა.

მეგრელების (ლაზების – ქალდეველების) ღმერთად მოიხსენიება „ითრუჯანი“, რომლის კვალს საქართველოს ტერიტორიაზე იკვლევდა დიდი ქართველი ისტორიკოსი აკად. ივ. ჯავახიშვილი: „ითრუჯანი“-ს ღვთაებაზე აქ არაფერს ვამბობთ, რადგან თვით წმ. ნინოს შატბერდისეული ცხოვრების ავტორსაც ქართველთა ღმერთად არ ჰყავთ მიჩნეული და მას არც სალოცავი ჰქონია საქართველოში, იგი „ქალდეველთა ღვთაებად იწოდება. მაშასადამე ის ქართულ წარმართულ პანთეონს არ ეკუთვნის“. (ივ. ჯავახიშვილი. I ტ. გვ. 143). ასევე ცნობილია, რომ „ქალდეველთა ღმერთი ითრუჯან და ჩვენი ესე ღმერთი არმაზ ყოვლადვე მტერ არიან“ (ქ. ს. ე; ტ.1, გვ. 573). ყვე-

ლაფერი ეს ადასტურებს, რომ ქალდეველთა (მეგრელ-ლაზთა) ისტორიული სამშობლო არ იძებნება საქართველოს ტერიტორიაზე იბერიული თეთრი რასის სამშობლო ქვეყანაში და არიან სემიტური წარმომავლობის ხალხი.

მეგრელები თვლიან, რომ ისინი არიან პირველსაწყისი იბერიის ცივილიზაციის ხალხი, რომელიც ყოველთვის კავკასიაში ცხოვრობდა. მეგრელებს ეს აკვიატებული აზრი გაუჩნდათ ნიკო მარის ერთ-ერთი მოსაზრების გამო – თითქოსდა სიტყვა „მეგრელი“ ქართული სიტყვა იბერიისგან არის წარმოქმნილი. ისტორიკოსი აკად. ივანე ჯავახიშვილი იხილავს ნიკო მარის ამ მოსაზრებას და წერს: „ნიკო მარის აზრით სიტყვა „მეგრელი“ იბერიისგან არის წარმომდგარი ბგერათა ცვლილების წყალობით, სხვა რაიმე საბუთი არ მოჰყავს როდის მოხდა ეს ცვლილება, მას აღნიშნული არა აქვს და არც ნათქვამია, ისეთს რას ჰნიშნავდა იბერი, რომ მისგან წარმომდგარად მიჩნეული „მეგრელის“ სახელის მიხედვით ადამიანი ვალდებული იყოს დაასკვნას, რომ „იბერი“ შეიძლება მხოლოდ მეგრელის აღმნიშვნელი იყოს. ნიკო მარის სიტყვით წინათ დასავლეთ საქართველოს და სამეგრელოს აღმნიშვნელი ტერმინი ბერძნულ – ლათინური „იბერია“ და სომხური „ვირქ“ შემდეგ აღმოსავლეთ საქართველოზეც იქნა გადატანილი. სომხები არასდროს მეგრელებს იბერებს არ უძახდნენ. სტრაბონის დროიდან მოყოლებული ყველა ბერძენი და რომაელი მწერლების ცნობების წყალობით სრული უეჭველობით ირკვევა, რომ **იბერია აღმოსავლეთ საქართველოს სახელი იყო. იბერთა სახელის მეგრელთა სატომო სახელად მიჩნევა არ შეიძლება. იბერია აღმოსავლეთ ქართველთა სახელმწიფოა და არა დღევანდელი სამეგრელოს ტერიტორია.** პროფ. კორ. კეკელიძეც სამართლიანად უარყოფს დებულებას იბერთა მეგრელობის შესახებ, **იბერია აღმოსავლეთ საქართველოშია და არა დასავლეთში“.** (ივ.

ჯავახიშვილი, ტ. I, გვ 243, 244).

საქართველოს ისტორიაში ცნობილია, რომ პირველშენებულ-სა კახეთისასა „ბერი“ ერქვა, რომელიც აღნიშნულია ჯერ კიდევ ძვ. წ. VI სს.-ის საქართველოს რუკაზე. ბერძენი ისტორიკოსის და გეოგრაფის სტრაბონის მიერ I ს-ში შედგენილ კავკასიის აღვანეთის (ალბანეთის) რუკაზე აღმოსავლეთ საქართველოს ტერიტორიაზე გამოსახულია იბერიის სახელმწიფო.

სიტყვა „იბერია“ რომ ქართული ფენომენია ამას ადასტურებს ისიც, რომ ეს სიტყვა სამი ქართული სიტყვის გააზრებაა: „ბერი“, „ერი“, „ერთი“ – სამივე სიტყვაში სამყაროს შემოქმედი მამა ღმერთი მოიაზრება. არცერთი ეს სიტყვა მეგრულ ენაში არ არის.

ზემოთ განხილული საკითხები მყარად ადასტურებს, რომ მეგრელები (ლაზები, ქალდეველები) იბერიის პირველსაწყისი ცივილიზაციის და შუმერთა წინაპრები ვერ იქნებიან, ვინაიდან ისინი არიან სემიტური წარმომავლობის ხალხი, რომელიც 5700 წლის წინ გაჩნდა დედამიწაზე და XIII საუკუნემდე საქართველოს ტერიტორიაზე არ ჩანს მათი კვალი. ამას ადასტურებს დავით აღმაშენებლის დროს XII ს. (1125 წ.) შედგენილი საქართველოს რუკა.

ესაია და იერემია წინასწარმეტყველები ჰყვებიან თავიანთ ხილვებზე ქალდეველთა სიამაყის მომავალი დანგრევის საშინელ სურათებზე: „ვითარ სახედ დააქცივნა უფალმა სოდომა და გომორრა“.

როგორც კვლევებით დასტურდება, ქართველები ვართ ღმერთის მიერ ხატად და მსგავსად შექმნილი ხალხი, მრავალ დროსა და სივრცეში განმავალი კაცთა მოდგმის „მრავალყამიერი“ ერი, რომელთა სამკვიდრებელი საქართველოს მიწა-წყალი ასევე შუმერთა ქალღმერთ ინანას სამკვიდრებელი და სამშობლო ქვეყანაა.

დედამინაზე ცხოვრობენ ასევე ადამიანები, რომელთა ყოფა ერთჟამია ანუ მხოლოდ ერთხელ და ისიც მხოლოდ დედამინაზე ცხოვრობენ. მათ არა აქვთ ღვთაებრივი წარმომავლობა. ქართული მითებით დევებმა, ჭინკებმა და ქაჯებმა მოგვიანებით ადამიანების სახე მიიღეს და ჩვენს შორის დასახლდნენ. ასეთ ხალხს მეცნიერები უსულო ადამიანებს უწოდებენ. (ეს საუბრის დიდი თემაა). აი რას ამბობს პროფ რამაზ შენგელია – საქართველოს გენოფონდის შემსწავლელი კომისიის სწავლული მდივანი: **„დღემდე გავრცელებულია ორი თეზა: ქართველების უადრესი გენეტიკური სინმინდისა და პირიქით, ე. წ. „ნარევი ერის“ შესახებ.** ეს სიტყვები დღევანდელი გენეტიკის თვალსაწიერიდან მისთვის გაუგებარი განმარტებაა“. მომავალში დაიხვეწება და გაღრმავდება გენეტიკური კვლევის მეთოდები და ბ-ნ რამაზ შენგელიას ზემოთ მოყვანილი ციტატა დედამინაზე სისხლის გენის ადამიანთა წარმომავლობის შესახებ, აუცილებლად დადასტურდება და ნათელი მოეფინება.

მეცნიერები სულ მალე აღმოაჩენენ, რომ სამყაროში ყველაფერი ცოცხალია. ისინი ერთმანეთთან აზრებით ამყარებენ კავშირს. სამყაროს აზროვნების ენა იგივე სამყაროს შემოქმედი მამა ღმერთის ენაა და ეს არის მხოლოდ ქართული ენა. კოსმოსი ქართულ ენაზე ლაპარაკობს. შუმერთა მითოლოგიით იყო დრო, როცა მთელი ქვეყანა ერთ ენაზე ლაპარაკობდა. სამყაროში ყველა და ყველაფერი პირველსაწყისს უბრუნდება. **შორს არ არის ის დრო, როცა დედამინაზე საერთაშორისო ენად ღმერთის და კოსმოსის ქართული ენა იქნება აღიარებული.** ყველა ადამიანი მოიძიებს თავისი საწყისი წარმომავლობის ფესვებს, ენას და ჭეშმარიტ ქრისტიანულ – მართლმადიდებლურ რელიგიას დაუბრუნდება.

ქართველები ვართ შუმერთა წინაპრები – კავკასიაში მცხოვრები პირველსაწყისი არიული თეთრი რასის იბერიული ცივილიზაციის ხალხი.

კეთილისა და ბოროტის არსი ადამის ცივილიზაციაში

„ვარდთა და ნეხვთა ვინათგან
მზე სწორედ მოეფინების“.

შოთა რუსთაველი

მსოფლიოს თითქმის ყველა უძველესი ხალხის მითოლოგიით არსებობდა პირველადი სამყაროული „კვერცხი“, რომელშიც ჩატვირთული იყო დროისა და სივრცის „ნაზავი“ შეკუმშულ მდგომარეობაში და სამყაროს ოთხი პირველსაწყისი ელემენტი. მასში აისახებოდა სამყაროს 4 მხარე, რომლის ზეციურ სამყოფელში სუფევდა ღმერთი „ამმა“.

სამყაროს შექმნა და განსხეულება, დაგონების მითოლოგიის თანახმად, ხდება „ამმა“-ს წინასწარ დასახული გეგმის – „ჩანაფიქრის“ მიხედვით.

დასაბამიდან სამყაროს ორი პირველსაწყისი – „ინ“ და „იან“-ი ერთიანი იყო, შემდეგ ისინი გაიყო და დაუპირისპირდა ერთმანეთს. ჩინური ფილოსოფიის თანახმად, „იან“ – ცა, მზე, სითბო, სინათლე, აქტიური მამაკაცური სანყისია, ხოლო „ინ“ – პასიური, ქალური სანყისი. ეს ორი პირველსაწყისი ერთმანეთის „მარცვალს“ შეიცავს. ითვლებოდა, რომ განვითარების ზენიტის მიღწევისას „ინი“ „იანად“ გარდაისახება. ორ სანყისს შორის თანაფარდობის შენარჩუნება ჩინური რელიგიურ-ფილოსოფიური სკოლის ერთ-ერთ ძირითად ცნებას წარმოადგენს. ადამის ცივილიზაციის მიზანია,

„ინ“ და „იან“

ისევ გააერთიანოს ეს ორი პირველსაწყისი და დააბრუნოს სამყარო მარადიულ სასუფეველში. სამყაროს ორი პირველსაწყისის გათიშვის, დაპირისპირების, დაახლოების და ისევ გაერთიანების გენეტიკური კოსმიური პროცესია აღწერილი ყველა ხალხის მითოლოგიაში.

აი, რას გვეუბნება სამყაროს ორი საწყისის დასაბამისეულ ერთიანობაზე სხვადასხვა ხალხთა მითოლოგია: ადამის პირველი ცოლი – ლილითი ღმერთმა შექმნა თიხისგან. ადამსა და ლილითს შორის გაიმართა დავა. ლილითი უმტკიცებდა, რომ **ისინი, ორივე, თიხისაგან იყვნენ შექმნილები**, რაშიც ვერ დაარწმუნა ადამი, გაბრაზდა და მისგან „გაფრინდა“.

იგივე საკითხი შუმერში შემდეგნაირადაა გადმოცემული: დედა ქალღმერთი ნინხურსანგა გაბრაზდა წყლის ღმერთ ენკიზე და მიატოვა იგი, ვინაიდან ენკიმ ედემის ბაღში ქალღმერთის მიერ დარგულ 8 მცენარეს ყლორტები მოაცალა და შეჭამა, ენკი ავად გახდა – კვდებოდა. ღმერთებმა სთხოვეს ნინხურსანგას, დაბრუნებულყო და მომაკვდავისთვის ემკურნალა. **ნინხურსანგა დაბრუნდა ენკისთან ედემში და ისხნა იგი სიკვდილისაგან.**

შეგახსენებთ ერთ ქართულ ლეგენდას „სამყაროს შექმნაზე“: „ღმერთი კლდიდან გადმოდის, მოიწყენს, ჩამოუვარდება ორი ცრემლი. ერთისგან მთავარანგელოზი მიქაელი წარმოიშობა, მეორისგან – მთავარანგელოზი გაბრიელი, მიდიან ერთად. შორს დაინახავენ თეთრ ქვას. ღმერთს ქვასთან მისვლა უნდა, მაგრამ მთავარანგელოზები გზას უხვევენ. ღმერთი გაუწყრება მთავარანგელოზებს და მივა თეთრ ქვასთან; გადაარტყამს მათრახს, ქვიდან ეშმაკი გამოვარდება და ღმერთის ცხენს ალვირში სტაცებს ხელს. მთავარანგელოზები სთხოვენ, გაუშვას ხელი. **ეშმაკი ღმერთს ეუბნება: მე და შენ ორივე თეთრ ქვაში ვისხედით, ორივე ერთი წარმოშობისანი ვართ.** მე ვარ ქვის

გული, როგორც შენ. ამიტომ გამომიყავი მე რაიმე სამყაროდანო“.

ეგვიპტური მითოლოგიით „რა“ – სამყაროს გული, სამყაროული მზე ქმნის მთელ სამყაროს და ადამიანებს. **ერთხელ კი არ შეიქმნა სამყარო, არამედ დღესაც, ყოველ წუთს და ყოველ წამს იქმნება მიკრო თუ მაკრო სამყარო იმავე გენეტიკური კოდით, რომელიც იყო ცივილიზაციათა დასაწყისში.**

მსოფლიოს ხალხთა მითოლოგია ორ პირველსაწყისს წარმოაჩენს გაყოფილს და ურთიერთდაპირისპირებულს, მაგრამ ამის მიუხედავად, ასევე აღნიშნავს, რომ სამყაროს კოსმიური პროცესისთვის **ორივეს არსებობა აუცილებელია, ორივე თავის ფუნქციას ასრულებს.** აღმოსავლეთი განიხილავს მათ ურთიერთდაპირისპირებულ და ჰარმონიულ თანაარსებობას, ხოლო დასავლეთი – ორ ურთიერთსაპირისპირო პირველსაწყისთა ჰარმონიულ თანაარსებობას გვიქადაგებს უკვე ქრისტიანობის პერიოდიდან.

აი, რას ამბობს ამის შესახებ მსოფლიოს ხალხთა მითოლოგია: შუმერული მითების მიხედვით, ანუნაკები დაბალი რანგის უარყოფითი ხვთაებებია. ბედისწერის შემქმნელი ღმერთები ანუნაკებთან ერთად ბედისწერას გადანყვებენ. „ან“ – ცის ღმერთმა ანუნაკები შექმნა ცისა და მიწის მთაზე მაშინ, როცა ჯერ კიდევ არაფერი იყო ქვეყანაზე შექმნილი“. ეს ნიშნავს, რომ ორი პირველსაწყისი, „ან“ ცის ღმერთმა, სამყაროს შექმნამდე შექმნა.

აღმოსავლეთის კოსმიური მხედარი მითოლოგიაში არის ორივეს – კეთილის და ბოროტის გამოვლინება, ანუ **ორივე სანყისი ერთშია.**

ქვეყნად ორი სანყისია – კეთილი და ბოროტი, მდებრი და მამრი, მატერია და სული და ა.შ. ისინი ერთმანეთს არ ემორჩილებიან, ანუ ერთმანეთისგან დამოუკიდებლად მოქმედებენ,

მაგრამ თანაარსებობენ და ორივე მონაწილეობს სამყაროს მოწყობასა და მასში მიმდინარე კოსმიურ პროცესებში.

ეს სამყარო იქითა სამყაროსთან მიმართებაში **ორმაგად გადაბრუნებული** სარკის პრინციპითაა მოწყობილი და ორივე ერთად მიკრო თუ მაკრო სამყაროს ქმნის. ეს ნიშნავს იმას, რომ ორმაგად გადაბრუნების შემთხვევაში მათი ენერგიები არა დაპირისპირებული, არამედ ერთ მხარესაა მიმართული. ეს საკითხი გენეტიკური კოდის ორ სპირალში აისახება, სადაც ორივე სპირალი ერთი მიმართულებითაა დახვეული. მაშასადამე, ორივე სანყისი ერთი მიმართულებით მოძრაობს, ანუ „ერთ საქმეს ემსახურება“.

შეგახსენებთ ნანყვეტს იობის წიგნიდან:

„ერთ დღეს მოვიდნენ ხვთისშვილები უფლის წინაშე წარსადგომად, სატანაც მოვიდა მათ შორის“ (იობ.თ.1.6).

მსოფლიოს ყველა ხალხის ცნობიერებაში ბოროტების სიმბოლოა გველი – დრაკონი, რომელიც მინდვრის ყველა გველზე ცბიერი იყო. გველი, შექმნილი იაჰვეს მიერ, აცდუნებს ადამის ცოლს. მან იცის სიმართლე, რომ აკრძალული ხილის ჭამით ადამიანები არ მოკვდებოდნენ, როგორც ემუქრებოდა იაჰვე, არამედ **გახდებოდნენ ღმერთების მსგავსნი, რომელთაც იციან კეთილის და ბოროტის არსი.**

შუმერში მარადიული სიცოცხლის ბალახის მფლობელი გველია. არსთა წრებრუნვის კოსმიურ სურათში თეთრ ცხენზე მჯდომი მხედარი (მამალღმერთის ერთ-ერთი სახე) სინამდვილეში არ ებრძვის და არ კლავს ექვსეშვიან სპილოსთავიან გველს, რომელსაც არსთა წრებრუნვის კოსმიურ პროცესში თავისი ფუნქცია აქვს.

სული, ნათელგამოვლენილი მატერიაში, არის ადამიანის სხეული. მატერიის და სულის გამოვლინებაა დედაკაციც და მამაკაციც – ორივე კაცია, ორივეშია მდედრის და მამრის ორი

პირველსაწყისი. ადამიანის მარცხენა მხარე მდებარია, ხოლო მარჯვენა – მამრი. ადამიანი ათასწლეულების მანძილზე ცდილობდა მხოლოდ მდებარი ან მამრი ყოფილიყო, ანუ მომხდარიყო საბოლოო გათიშვა ქალისა და კაცის; სამყაროს „ინ“ და „იან“ ორი პირველსაწყისი გენეტიკური კოდის დონეზეა ჩადებული ადამიანსა და ყოველ მიკრო თუ მაკრო სამყაროში, რასაც ვერ ამოშლი, ვერ შეცვლი.

კოსმიური ღა-ქმა

სამყაროს ორი საწყისის ურთიერთობა სამყაროს კოსმიურ პროცესში ყველაზე კარგად და თანმიმდევრულადაა წარმოჩენილი ქართულ მითებში, სადაც ორი პირველსაწყისი, მართალია ურთიერთდაპირისპირებულია, მაგრამ ორივე აქტიურად მონაწილეობს სამყაროში მიმდინარე კოსმიურ პროცესებში. ზოგჯერ მორიგე ღმერთი მათ იცავს კიდევც, ბოლოს უარყოფითი ენერჯის მატარებელი სულები კარგავენ თავის ძველ,

უარყოფით სახეს და ხდებიან დადებითი და ჰარმონიულნი. „ორშაბათობით მორიგე ღმერთის წინაშე წარსდგებოდნენ ავი სულების უფროსები და ხვთისშვილები, სადაც მოახსენებდნენ მას ერთი კვირის განმავლობაში მათ მიერ ჩადენილ კარგ და ცუდ საქმეებს“.

ერთ-ერთი ქართული მითის მიხედვით, დიდი გველეშაპი დაამარცხა პატარა კეთილმა გველეშაპმა და გადაარჩინა დავლათიანი თავისი 12 მეგობრით.

ერთ-ერთ სვანურ მითში „მონადირე“ ჩორლა შეუყვარდა ერთ-ერთ დალ-დედოფალს. დალი ჩორლას სიყვარულის გამო გამოექვევებინათ სხვა დალებს. იგი ცხარედ ტიროდა. ჯგრაგი დალებს დაემუქრა ისე, როგორც მოტირალმა დალიმ დაარჩია. **დალებმა მიუგეს: „რას გვერჩი, ჩვენო უფალო“.** ამ მითის მიხედვით უფალი ერთია ადამიანებისთვის და დალებისთვის.

ქართველთა ხვთისშვილები მუდმივად ებრძვიან დევებს, ქაჯებს და სხვა უარყოფით არსებებს, რათა მოიპოვონ ქალღმერთის წმინდა ცხოველები, რომლებიც ქალღმერთის – სფინქსის სხეულის ნაწილებია. ოთხი წმინდა არსება – ლომი, ირემი, არწივი და „ქალი“, რაც სამყაროს ოთხ სანყისს (მინა – წყალი – ჰაერი – ცეცხლი) უკავშირდება და მათ ერთ კომპოზიციაში სფინქსის სახით გამოსახავდნენ. ბოლო ხვთისშვილი იახსარი მოიპოვებს იმ ქალს – სამძივარს, რომელიც მსოფლიოს ხალხთა მითოლოგიით სფინქსის ქალღმერთია, იგივე მზე, იახსართან ერთად ქმნის გამთლიანებულ მზეს, ცეცხლის სტიქიას, ოქროს სანმისის ენერგიას, რასაც ქართველები ბორჯღალით – მბრუნავი მზის სიმბოლოთი გამოსახავდნენ. (ნახეთ: ნ.ხ. – „ოქროს სანმისი – ორი მზის საიდუმლო“. 2013 წ.)

ქართული მითების მიხედვით, „ბოლოს დევები ცოტანილა იყვნენ დარჩენილები, მათი ბოროტი თანამოძმეები ისე ამოენყვიტათ ხვთისშვილებს, რომ ცოცხლები მოთვინიერდნენ,

თავიანთ ძალ-ლონეს შრომაში ხარჯავდნენ და კმაყოფილებიც იყვნენ“. „თვით ქაჯეთელ ქალს ახალგაზრდა, ლამაზი მონადირე ისე შეუყვარდა, რომ **დაიჭრა გრძელი ფრჩხილები და ცეცხლში ჩაყარა**“. აქ ნათელია „ინ“ და „იან“ ურთიერთდაპირისპირებულ ძალთა კოსმიური ცვალებადობა. ქაჯის ქალის მიერ გრძელი ფრჩხილების მოჭრა და ცეცხლში ჩაყრა მიგვანიშნებს იმაზე, რომ ეს კოსმიური პერიოდი დაკავშირებულია „ცეცხლის“ სტიქიასთან – „ოქროს სანმისის“ ენერჯის კოსმიურ პერიოდთან. ამ დროს ისინი აღარ იქნებიან დაპირისპირებულნი, ბოროტი და უარყოფითი ძალები, არამედ იქნებიან „მოთვინიერებულნი“ და ჰარმონიულნი.

უწინდელ დროში ადამიანებს სჯეროდათ, რომ ბედი ცაში იწერებოდა და ამ ბედს ზეციური ბედის მწერლები განაგებდნენ, მაგრამ ადამიანები მაინც ცდილობდნენ მოეპოვებიათ უკვდავება. მსოფლიოს სხვადასხვა ხალხთა მითოლოგიაში მრავლადაა **უკვდავების მაძიებელი გმირები**. ქართული მითი – „უკვდავების მაძიებელი ჭაბუკი“ სწორედ ამ საკითხს ეხება, სადაც იგი მიდის უკვდავების – მარადიული სიცოცხლის მოსაპოვებლად. გზაში ხვდება ირემი, ტახი, ქორი (სამი სტიქია – მიწა, წყალი, ჰაერი), რომლებიც ჰპირდებიან ჭაბუკს ხანგრძლივ, მაგრამ არა მარადიულ სიცოცხლეს. ის მათთან არ რჩება და აგრძელებს გზას. ბოლოს მიადგება ისეთ ქვეყანას, სადაც მხოლოდ ქალები ცხოვრობენ, რომელთაც თავიანთი დედოფალი ჰყავთ. მან უკვდავების მაძიებელ ვაჟს უთხრა: „მე უკვდავება ვარ, მარადიული სიცოცხლე, იგი ჩემშია და ჩემთან არის; აღსანიშნავია, რომ **მხოლოდ ქართულ მითში აღწევს ჭაბუკი უკვდავებას**.“

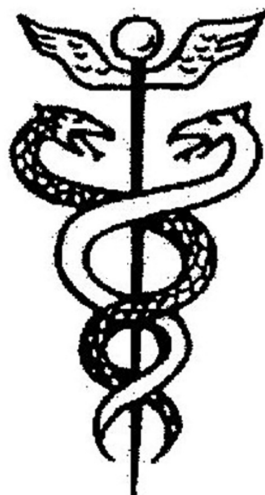
შუმერული მითოლოგიის მკვლევარები აღნიშნავენ, რომ მთელი მითოლოგია ქალის ფენომენის – მატერიის შეცნობის საკითხს უკავშირდება.

„სამოთხის ხე“ მითოლოგიაში ცნობილია, როგორც კეთილ-ისა და ბოროტის შემეცნების ხე: „აღმოაცენა ღმერთმა ხე ცხოვრებისა და იგი ცნობად კეთილისა და ბოროტისა“ (დაბ. 2-9).

უთხრა ღმერთმა ადამიანს: „ჭამე ყველა ხის ნაყოფი ბაღში, გარდა შემეცნების ხის ნაყოფისა, რამეთუ იმნუთას მოკვდები“. თუ გავითვალისწინებთ, რომ სიკვდილი არის სულის ჩამოსვლა სხეულში – მატერიაში – „ჭურჭელში“, აქ მოიაზრება ის, რომ ადამიანის სიკვდილი არის ამქვეყნად მოსვლა და მისი სხეული აუცილებლად განსხეულდება ორ ურთიერთსაპირისპირო ენერგიათა თანაარსებობით. ხეთების კოსმოგონიური აზროვნებით, სამყარო არის „ინ“ და „იან“ – მატერიისა და სულის, მდედრის და მამრის ერთიანობა, რომელსაც აკავშირებს გველი. სწორედ გველია შემოხვეული იმ სიცოცხლის და შემეცნების ხეზე, რომლითაც განსხეულებულია ნებისმიერი მიკრო და მაკრო სამყარო. ეს არის ორი პირველსაწყისის – კეთილის და ბოროტის – ინ და იან-ის განსხეულება და სწორედ **ამ სხეულში არსებობის, ცხოვრების პერიოდში თუ შეიცნობს ადამიანი კეთილისა და ბოროტის არსს, ის ავა ღმერთების აზროვნების და შესაძლებლობების დონემდე**. სწორედ ამ საკითხის შეცნობა აიყვანს და დააბრუნებს ადამიანს ხვთაებრივ ცათა სასუფეველში, სადაც მხოლოდ ღმერთები ცხოვრობენ. **ეს არის მარადისობაში დაბრუნების გზა, სადაც ჰარმონიულადაა შერწყმული ორი ურთიერთსაპირისპირო პირველსაწყისი**.

კეთილს და ბოროტს ერთი საწყისი აქვთ. ამის ნათელი მაგალითია ბიბლიის ძველი აღთქმის მეორე წიგნი – „გამოსვლა“, რომლის მიხედვითაც უფალი მიდის მოსესთან, აგზავნის მას ფარაონთან და არიგებს, გადასცეს ფარაონს უფლის სიტყვები: „გაუშვი ჩემი ხალხი ეგვიპტიდან, რომ დღესასწაული გამიმართონ უდაბნოში“ (გამოს. 5-1). უფალმა მოსე რამდენ-

ჯერმე გაგზავნა ფარაონთან მსგავსი თხოვნით და მუქარით, რასაც უფალი მალევე ასრულებდა. საინტერესო ის არის, რომ იგივე უფალი მიდიოდა ფარაონთანაც, „გულს უსასტიკებდა“ და უარით ისტუმრებდა მოსეს. მეტიც, თვით მოსეს ეუბნება უფალი: „გულს გაუუსასტიკებ ფარაონს და უკან დაგედევნებათ“. აქედან ჩანს, რომ ორივე დაპირისპირებულ მხარესთან მიდის უფალი და ორივეს ერთმანეთის საწინააღმდეგოდ განაწყობს. ეს საკითხი ნათელი მაგალითია იმისა, რომ ორივე ურთიერთსაპირისპირო

კადუკეუსი

აზრის – კეთილის და ბოროტის უკან უფალი დგას და ეს კარგად იცის მოსემაც და ფარაონმაც, ამასთანავე, ორივე არის უფლის სიტყვის შემსრულებელი.

2000 წლიდან დაიწყო ბოლო ჟამი – ცეცხლის სტიქიის ათასწლეული, სახარება გვეუბნება და აღწერს კოსმიურ პროცესს ცეცხლით განწმენდის შესახებ. აქედან გამომდინარე, ახლა არის ანტიქრისტეს მოსვლის ჟამი. ანტიქრისტე არ იქნება ერთ ადამიანში მოსული. იგი მოვა უხილავად, მისი უარყოფითი ენერგია სამყაროში ყველაზე და ყველაფერზე აისახება. ადამიანები მას შეიგრძნობენ შემდეგნაირად: **ანტიქრისტე იმოქმედებს ადამიანთა გულეზზე და გონებაზე, რათა გახდნენ მართალზე და სამართლიანობაზე მოკალადა, ეცდებიან, ქალაქობით დაამტკიცონ სიცრუე, დაკარგონ ადამიანობა და ყოველგვარი ადამიანური ღირებულება.** ანტიქრისტეს გავლენა ყველაზე მეტად საქართველოზე ექნება, ყველაზე დიდი და ძლიერი

სულიერი ბრძოლები იქნება საქართველოში, ყველაზე დიდი და მკაცრი განწმენდა და ზემოქმედება ექნება ქართულ გენზე, ვინაიდან ამ გენის ხალხი იწყებს და ამთავრებს კაცობრიობის ცივილიზაციათა ციკლებს – ეს არის იბერიულ-ქართული გენი. ამ გენის მატარებელი ხალხი არის ხვთისშვილთა პირდაპირი შთამომავალი. ხვთისშვილები კი „უკვდავნი და მარადიულნი არიან“. **ქართული გენი პირველსაწყის მარადისობაში ჩადებული გენეტიკური კოდია და იმავე მარადისობაში მხოლოდ ქართული გენის მატარებელი ხალხი დაბრუნდება.** ამ გენის მატარებელი დღეს მხოლოდ ქართველები არ არიან. ერთ დროს მთელი მსოფლიოს ხალხი ერთ ენაზე ლაპარაკობდა და ეს იყო ქართული ენა, რომელიც, წინასწარმეტყველებით, ასევე ბოლო ჟამის ენაა. სწორედ ამ მიზეზით, **ანტიქრისტის საქმეთა გამოვლენა საქართველოში იქნება ყველაზე კლიერი და თვალსაჩინო, უკიდურესად მაქსიმალურად და კლიერად თავს იჩენს უსამართლოება, კალადობა, სიცრუე, ადამიანური ღირებულებების მიწასთან გასწორება, ზრკოლა და კალადობა ყოველგვარი ქართულის, ქართული ენის და ქართველი ხალხის წინააღმდეგ.** ეს იქნება მცდელობა მარადიული სანყისი გენის განადგურებისა, რათა ამ გენმა არ მიადნოს ცივილიზაციის ბოლომდე – ახ. წ. 4000 წლამდე, რათა არ დაიწყოს ცივილიზაციის ახალი ციკლი.

ამავე პერიოდში ხდება მეორე მნიშვნელოვანი რამ – **დედამინაზე უფალიც მოვიდა.** როგორც თომას სახარება გვამცნობს, შეიცვალა დამოკიდებულება ბოროტებასთან – მოციქულები და წმინდა მამები გვიქადაგებენ უკვე მანამდე არსებულის საპირისპირო დამოკიდებულებას, პატიების და სიყვარულის გზას, რაც ბოროტებას ძალას უკარგავს. ხვთაებრივი სიყვარულის ენერგია დაიფარავს პირველსაწყის იბერიულ-ქართულ

გენს და ეს პროცესიც პარალელურად მიმდინარეობს: ქართველ ერს დავინყებულები ჰქონდა, ვინ იყო, ვინ არის და რა მისია აკისრია კაცობრიობის წინაშე. ეს ცნობიერება საქართველოში უკვე დაბრუნდა – **კაბალას ბიბლიური პირველსაწყისი კოსმიური ცოდნა თავის სამშობლოს – საქართველოს დაუბრუნდა**, გაიხსნა სამყაროს ბევრი კოსმიური საიდუმლო, რაც განაპირობებს ქართული გენის მარადისობაში დაბრუნების საკითხს. ეს უკვე მოხდა – **იპერიულ-ქართულმა გენმა დანიშნულია გზა მარადისობისკენ**.

ქართული ანბანი ყოველთვის ქართველთა კუთვნილება იყო – ქართული ანბანით უძველესი დროიდან მხოლოდ ქართული ხელნაწერები იქმნებოდა. სამყაროს ყველა საიდუმლო ქართულ ენასა და ქართულ ანბანშია. ქართული ენა უფლის ენაა. არის წინასწარმეტყველება რომ ბოლო ჟამს უფალმა ქვეყანა ქართულ ენაზე უნდა განიკითხოს.

მათეს სახარება გვეუბნება: „კეთილი უყავით თქვენს მოძულეთ და ილოცეთ თქვენსავ მდევენელთა და შეურაცხმყოფელთათვის. რათა იყოთ თქვენ შვილნი მამის თქვენის ზეციერისა, ვისაც თავისი **მზა ამოჰყავს კეთილთა და ბოროტთათვის და ნვიმას უგზავნის მართალთაც და უსამართლოთაც**“. „იყავით სრულყოფილნი, როგორც სრულქმნილია მამა თქვენი ზეციერი“ (მათე 5-43, 44, 45, 48).

ამ ცნობიერებაში ახლებურად შესვლა არის სწორედამ სამყაროს ღვთიური კოსმიური პროცესების „ახალი აღქმა“. ეს გზა, ამავე დროს, არის ყველა ადამიანის ხსნის გზა – უფლისკენ მარადისობაში მიმავალი გზა. მარადისობა კი პირველსაწყისია, სადაც ეს **ურთიერთსაპირისპირო ენერჯია ერთარსში იყო პირველსაწყისშივე ჩადებული**. ყველა და ყველაფერი სამყაროში პირველსაწყისს უბრუნდება. ამაზე მიგვანიშნებს კეთილის და ბოროტის ჰარმონიული თანაარსებობისკენ განვითარებული

დინამიკა, გადმოცემული, თუნდაც, ქართული მითოლოგიით. აღმოსავლეთის მითოლოგია ორ პირველსაწყისს განიხილავს არა როგორც ურთიერთდაპირისპირებულს, არამედ, აუცილებელს, რომლებიც ჰარმონიულად, ერთდროულად თანაარსებობენ. **სამყარო ორი პირველსაწყისისგანაა შექმნილი და ორივე ერთად განაპირობებენ მის განვითარებას ადამის ცივილიზაციაში.** ამ ორ პირველსაწყისს ურთიერთსაპირისპირო ველშია მთელი სამყარო, დედამიწა და ყველაფერი, რაც მასშია.

თვით სამყარო არის ორ ურთიერთსაპირისპირო, ერთიან და განუყოფელ, ერთმანეთის მიმართ ორმაგად გადაბრუნებულ სამყაროთა ერთიანობა, რაც კაბალას ბიბლიურ კოდში სრულადაა წარმოჩენილი.

მხოლოდ მართალი, წმინდა და უანგარო სიყვარულის ცხოვრების წესი მიიყვანს ადამიანს კეთილის და ბოროტის სიცოცხლის ხის „ნაყოფის“ შეცნობამდე. როცა მიხვდები, რომ სამყაროში უფლის გარეშე არაფერი არ ხდება და ყველაფერი როგორც კეთილი, ისე ბოროტი, აუცილებელია, უფლის შექმნილია, ყველა და ყველაფერი თავის კოსმიურ მისიას ასრულებს, მაშინ ჩამოგიყალიბდება გამთლიანებული აზროვნება და შენს წინაშე მოსულ როგორც სიკეთეს, ისე ბოროტებას მიიღებ როგორც აუცილებელს შენი სულიერი ჩამოყალიბებისთვის. რაც მეტად იცდები, სულიერების უფრო მაღალ საფეხურზე ადიხარ.

მომავალში ადამიანები თავიანთი ცნობიერებით ავლენ ღმერთების დონემდე და ერთ ენაზე, ღმერთების ენაზე – ქართულ ენაზე ალაპარაკდებიან. ადამიანს გაეხსნება უნარი, ესმოდეს ყველას და ყველაფრის საუბარი – სამყაროში ყველა და ყველაფერი ერთმანეთს აზროვნების ენით უკავშირდება და ეს არის ქართული ენა. ქართულ ენას არა აქვს სიტყვათა დაბოლოებებში მდედრის და მამრის განსხვავება; მამასადამე, მასში ორი პირველსაწყისი ენერგეტიკულად გამთლიანებული,

ერთიანი და ჰარმონიულია. სრულ თანხმობაში მყოფ სამყაროში ყველა და ყველაფერი „თანხმობის და ჰარმონიის“ ერთ ენაზე – ქართულ ენაზე ისაუბრებს.

ადამის ცივილიზაციის კოსმიური ხვთიური ჩანაფიქრია, სამყაროს პირველსაწყის მარადისობაში დაბრუნება, სადაც არის მარადიული დრო და სივრცე – ორი პირველსაწყისი, რომლისგანაც შეიქმნა სამყარო. ჩვენს მიერ „კეთილისა“ და „ბოროტის“ – ორი პირველსაწყისის შეცნობა აუცილებელი და გარდაუვალია, რათა სამყარო დაუბრუნდეს პირველსაწყის მარადისობას.

საქართველოში გერგეთის სალოცავის კარის თავზე გამოსახულია რგოლურად მოკეცილი გველი, რომელიც საკუთარ კუდს პირით ეტანება. რგოლში წარწერაა: **„ყველაფერი ერთიანია“**.

პირველ ადამიანთა მეტაფიზიკური ცოდნა
მრავალგანომილებიანი სამყაროს მოწყობის
შესახებ მითოლოგია, ეთნოგრაფია,
არქეოლოგიურ სიმბოლიკაში

ნაზი ხანიაშვილი

ბამოქვეყნებული ნიბნებო

1. შესხამი ქართველთაი და ქართველთა ენისაი.
იოვანე-ზოსიმა. 2004 წ. და 2010 წ.
2. შეიციანი თავი შენი და შეიცნოჲ სამყაროს. 2006 წ.
(გეგმა-კონსპექტი)
3. ოქროს საწმისი – ორი მზის საიდუმლო. 2008 წ. და
2013 წ. ქართულ, რუსულ, (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე)
ენებზე.
4. სახელდაბითისა ნიბნეთას პირველთაითისად-
მნსს: ჯუართა კუართა, მცხეთადმნს სუატიისა
ცნოველისსას იბერიელთა სდროითისსდგანს.
ამინ, უფლის წყალობანი. 2010 წ.
5. ქართული ბენი იბერიის ცივილიზაციათა სა-
თავეებთან. 2012 წ. წიგნი ეძღვნება ქართველთა მეფე
ფარნავაზის მეფობის 4300 წლისთავს.
6. საქართველო – შუმერთა უფლის წმინდა გულით
არჩეული დიდებულ წესთა ქვეყანა. 2013 წ.
7. ქართული ანბანი სომხების შექმნილი არ შეიქ-
ლება იყოს. 2013 წ. ქართულ, რუსულ, ინგლისურ (რეზიუ-
მე) ენებზე.

8. ქართველები შუმერთა წინაპრები. 2013 წ. ქართულ, რუსულ, ინგლისურ ენებზე.
9. ქართველი ერის გენეტიკური წარმომავლობა. 2014 წ. ქართულ, რუსულ, (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.
10. მითოლოგია და არქეოლოგია გლობალური დათბობის შესახებ. 2014 წ. ქართულ, რუსულ, (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.
11. შავი ხვრელი – კარალელურ სამყაროში განსავლელი სარკმელი. 2015 წ. ქართულ, რუსულ, (რეზიუმე), ინგლისურ (რეზიუმე) ენებზე.
12. ვეფხის-ტყაოსანი და მეტაფიზიკა. 2016 წ.
13. ქართული ცივილიზაციის 8000 წელი. ქართ. აღამს აქეთ 8000 წ., დასაბამითგან 7600 წ. ქორონიკონით 7600 წ., 2018 წ.
14. კოლხეთი ისტორიული ასურეთია და არა საქართველო. 2020 წ.

ს ა რ ჩ ე ვ ი

1. კოლხეთი ისტორიული ასურეთია და არა საქართველო! 3
2. უსულო ადამიანები..... 20
3. კავკასიის იბერია აღმოსავლეთი საქართველოა და
არა სამეგრელო! 30
4. კეთილისა და ბოროტის არსი ადამის ცივილიზაციაში 37

ნაზი ხანიაშვილი

ტელ: 236-10-17

მობ: 558-25-52-97

ISBN 978-9941-8-2034-2

9 789941 820342